

LÄKARE MOT KÄRNVAPEN

Nr 122
OKT/NOV 2010

UTGIVEN AV: SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN I SAMARBETE MED:

DANSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN | FORSKARE OCH INGENJÖRER MOT KÄRNVAPEN | SVENSKA TANDLÄKARE MOT KÄRNVAPEN

IPPNW:S VÄRLDS- KONGRESS I BASEL

Wenjing Tao, nyvald styrelsemedlem i IPPNW,
talar under studentkonferensen

Viktigt tal av Schweiz utrikesminister vid Baselkongressen – sid 16

SLMK:s Antiatombombsdiplom 2010 till Maj Britt Theorin – sid 6

SUMMARY IN ENGLISH

This number of LMK mirrors two important events in August this year: First the Hiroshima day on the 6th when we honoured the victims of the atomic bomb attacks on Hiroshima and Nagasaki and second the 19th IPPNW World Congress in Basel, at the end of the month. On the 6th of August here were ceremonies in a number of Swedish cities, where people gathered, listened to speeches and music and in some places launched small candle lamps on rivers. These events are reflected in a number of brief reports and you can also read one of the speeches. On the same day a number of debate articles about the nuclear threat, written by SLMK members,

appeared in Swedish newspapers. The headlines of these articles have been put together on one page to show that this day did not pass unnoticed in Sweden.

The Basel congress with the motto *Nuclear abolition for a future* contained a number of interesting lectures and workshops. We give you only two brief reports from these. Read more on the IPPNW and SLMK blogs! The most encouraging event at the congress, however, was an excellent speech held by Swiss foreign minister Micheline Calmy-Rey where she stated that the heart of the nuclear weapons problem lies in the doctrines of the nuclear weapons states with their strong focus on deterrence. All

the more interesting now that we learn that Switzerland had advanced plans for acquiring several hundreds of atomic bombs during the fifties. This knowledge, new to most of us, is presented by Gunnar Westberg in an article about the Swiss atomic bomb. To most readers this story will have a familiar ring. We had similar ideas in Sweden at the time, didn't we?

Do not forget – there is more to read about these and other subjects on our website www.slmk.org

Jan Larsson, Ulf König

SLMK – presentation

LÄKARE MOT KÄRNVAPEN är en kvartalstidskrift som ges ut av föreningen Svenska Läkare mot Kärnvapen (SLMK) i samarbete med Danska Läkare mot Kärnvapen, Forskare och ingenjörer mot kärnvapen samt Svenska Tandläkare mot Kärnvapen. SLMK har ca 3000 läkare, medicinstudenter och stödpersoner som medlemmar. Föreningen är den svenska grenen av **International Physicians for the Prevention of Nuclear War** (IPPNW) med ca 150 000 läkare i ett femtiotal länder som medlemmar. SLMK och IPPNW är politiskt och religiöst obundna organisationer med målet att avskaffa kärnvapnen genom att sprida saklig information om

kärnvapnens medicinska effekter. IPPNW har huvudkontor i Boston och leds av tre ordföranden ("co-presidents").

Författaranvisningar

Redaktionen välkomnar manuskript som behandlar SLMKs/DLMKs arbetsområde. Bidragen tas helst emot via e-post, som bifogat Worddokument. Bifoga gärna foto, allra helst digitala bilder med hög upplösning. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och korta bidragen. Tiden från manusstopp till postdistribution har kortats till en månad för att tidningens innehåll ska bli färskare. Detta kräver att **tidpunkten för manusstopp iaktas strikt**.

Från redaktörerna:

Under Council-mötet vid IPPNW-kongressen i Basel valdes SLMK:s Wenjing Tao till medlem i IPPNW:s styrelse. **Omslagsbilden** visar **Wenjing** i talarstolen vid studentmötet som föregick huvudkongressen.

Omslagsfoto: Åsa Lindström

SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN
Informationsblad nr 122, okt/nov 2010
ISSN: 1400-2256 Upplaga: ca 5 000 ex

Ansvarig utgivare: Jan Larsson | Linnég. 2 H, 753 32 | UPPSALA
Tel 018-14 62 12 | E-post: jan.larsson@slmk.org

Red för detta nr: Jan Larsson och Ulf König

Tryckeri: AM-tryck & reklam i Hässleholm | 0451-38 49 50

Grafisk red. & formgivning: AM-tryck & reklam i Hässleholm | 0451-38 49 50

Manusstopp för nästa nr (123): 15 december, 2010

Manus till nästa nr skickas till: Jan Larsson (adress ovan)

Prenumerationsärenden handläggs av kansliet i Perstorp, adr se sid 3. Tryckt på miljögodkänt papper.

Utgivningsplan

Nr	Manusstopp	Distribution
123	15/12 -10	januari
124	1/2 -11	mars
125	1/5 -11	juni
126	20/9 -11	okt/nov

AKTUELLA SLMK-ADRESSER M.M.

SLMK:s ordförande
Jan Larsson Linnégatan 2H, 753 32 Uppsala,
Tel 018-14 62 12, Mobiltel 0730-722 588
E-post: jan.larsson@slmk.org

Kassör och Kanslichef
Klas Lundius Håkantorpsmälla, 284 91 Perstorp
Tel: 0435-351 58
Mobiltel: 070-520 83 58
E-post: klas.lundius@slmk.org

Informationsansvarig
Josefin Lind Norrtullsgatan 45, 113 45 Stockholm
Tel: 08 – 400 20 483
Mobiltel: 0760 – 24 51 58
E-post: josefin.lind@slmk.org

Medlemsreg o bokföring
Margareta Gustafsson
Tel: 0435-351 58
E-post: margareta.gustafsson@slmk.org

Kansli för Stockholmsregionen
Annika Rådberg | Svenska Läkarförbundet
(Villagatan 5), Box 5610, 114 86 Stockholm
Tel: 08-790 33 05
E-post: annika.radberg@slf.se

Läkarfonden för Förebyggande av Kärnvapenkrig
Plusgiro: 90 10 90 – 1
Bankgiro: 901 – 0901

Medlemsavgift 2009:
290 kr resp 100 kr (stud), sätts in på:
pg 90 10 90 – 1 eller
bg 901 – 0901
Prenumeration på "Läkare mot kärnvapen" ingår.

SLMKs hemsida:
www.slmk.org

IPPNW:s hemsida:
www.ippnw.org

* * *

Landsnummer – telefon:
Sverige: 0046 -
Danmark: 0045 -

AKTUELLA
DLMK-ADRESSER:
Se sid 22

INNEHÅLL NR 122

Ledare Fungerar avskräckning? <i>Jan Larsson</i>	4
Den schweiziska atombomben <i>Gunnar Westberg</i>	5
Hiroshimadagen 2010	6
<i>Mayors for Peace</i> på IPPNW-kongressen <i>Meit Krakau</i>	11
Presidenten från Zambia <i>Alexander Unge</i>	11
"Et helt igennem spændende og inspirerende første møde med IPPNW" <i>Gideon Ertner, lege</i>	12
Rapport från plenardiskussionen <i>Economy, Power and Nuclear Weapons</i> <i>Andreas Tolf</i>	13
Vad kostar kärnvapnen? <i>Meit Krakau</i>	14
Den "fredliga atomen" förvandlad till handelsvara? <i>Nelli Jonasson - Filippova</i>	14
Rapport från studentmötet <i>Andreas Tolf</i>	15
Den schweiziska utrikesministerns tal till kongressdeltagarna i Basel	16
INTERNATIONELL UTBLICK <i>Inge Axelsson</i>	18
Återhållsam insats av utrikesminister Carl Bildt vid NPT Review Conference maj 2010 <i>Gösta Alfvén</i>	20
Orden som befriar <i>Gunnar Westberg</i>	21
Valberedningens förslag till ny styrelse	23

Fungerar avskräckning?

När Förenta Staterna sommaren 1945 genomfört den första provsprängningen av en atomladdning och sedan fällt bomberna över Hiroshima och Nagasaki hade man demonstrerat sin överlägsna förmåga att förstöra. Man hade visat vilken vedergällning som skulle träffa civilbefolkningen i det land som anföll USA eller dess allierade. USA hade monopol på kärnvapenavskräckning och fick behålla det fram till 1949, då Sovjetunionen genomförde sitt första framgångsrika kärnvapentest. Man kunde ha förväntat sig att Sovjetunionen under dessa fyra år hade fört en återhållsam utrikespolitik – om avskräckningen med atombomben hade fungerat. Men i stället utvidgade Sovjetunionen sin intressesfär och järnridån föll i Europa. Winston Churchill, en av avskräckningspolitikens tillskyndare, uttryckte sin besvikelse.

Indien och Pakistan har haft kärnvapen sedan 1998. Det årtalet skulle enligt avskräckningens idé markera en vändpunkt i de två grannländernas relationer. Så blev det inte. Åren efter de båda ländernas kärnvapentest präglades av ökad spänning dem emellan och 1999 utbröt krig. Även om det skulle ligga någon sanning i att Pakistans kärnvapen sedan, som det ibland hävdas, hindrat Indien från att trappa upp den lågintensiva Kashmirkonflikten, kan vi inte veta hur Pakistans ledning kommer att handla om landen upplever ett existentiellt hot.

Det finns fler exempel på att, när ett land har skaffat kärnvapen, dess relatio-

ner med omvärlden blivit mindre harmoniska - se LMK 119 s 12, "Kärnvapen och fred". Men det finns andra invändningar. Avskräckningslogiken bygger på att människor alltid handlar rationellt. Det kan gälla för vissa människor under lugna och kontrollerade yttre omständigheter – för de flesta beslutsfattare i fredstid vill vi gärna tro. Men under krig kommer militära och civila ledare att tvingas ta beslut under kaotiska förhållanden, där även det egna och familjens liv är hotat. Beslut om att använda kärnvapen kommer inte att baseras enbart på rationella överväganden. Trots alla dessa invändningar mot *the idea of deterrence* har avskräckning en central plats i kärnvapenländernas försvarsdoktriner. USA:s president har till och med uttryckt förståelse för Israels behov av att ha kärnvapen med tanke på landets utsatta situation. Det är förmodligen sant att kraftfulla vapen i vissa situationer verkar avskräckande på en motståndare men att av detta dra slutsatsen att innehav av kärnvapen alltid ökar säkerheten är ett stort steg, och att som en handfull länder gör låta en obevisad avskräckningsidé ligga som grund för att besitta stora arsenaler av kärnvapen är oansvarigt.

Icke-spridningsavtalet, NPT, beskriver tre mål: de kärnvapenfria staterna¹ ska inte skaffa kärnvapen, de ännu icke kärnvapenbefriade staterna (kärnvapenstaterna) ska avskaffa sina vapen och alla länder ska ha tillgång till civil kärnkraftsteknologi. Man kan dock fråga sig om NPT inte framför allt har varit ett sätt

att hindra de kärnvapenfria staterna från att dra den logiska slutsatsen av avskräckningens idé. Om denna idé verkligen fungerar, så bör alla länder som har möjlighet skaffa kärnvapen. Är det någon som tror att en värld där alla nationer har kärnvapen skulle vara en säker värld? NPT har i praktiken varit ett avtal med slagsida: säkerhet för de få och för de övriga säkerhet bara om man ställer sig under någon av kärnvapenmakternas avskräckningsparaply. NPT har så fungerat som en hjälp för kärnvapenstaterna att upprätthålla sitt avskräckningsmonopol men inte varit ett verktyg för kärnvapenedrustning.

“The reason resides in the security doctrines of the nuclear-weapon States...Two decades after the end of the Cold War, nuclear deterrence is still at the center of these doctrines. This is the heart of the problem.” Så beskrev Schweiz utrikesminister Micheline Calmy-Ray dagens situation i sitt tal till deltagarna i IPPNW:s världskongress i Basel. **Bättre kan det inte sägas. Det är detta vi har att ta tag i om vi ska förverkliga målen för ICAN, the International Campaign for the Abolition of Nuclear Weapons. Vi måste hos våra makthavare så ett tvivlets frö om avskräckning som ett pålitligt skydd mot krig.**

Jan Larsson
jan.larsson@slnk.org

1 Angående vårt val av terminologi – se artikeln "Orden som befriar" på sid 21

Den schweiziska atombomben

Inte visste vi det. Att Schweiz en gång diskuterade planer på att bygga 400 atomvapen som skulle kunna föras med 100 flygplan, typ Mirage, med kapacitet att bomba Moskva. Inte ens Tom Lehrer ("Who's next? Alabama's got the bomb!") anade att Schweiz planerade "just in case, we'll get the bomb". Vid IPPNW-kongressen i Basel besökte vi stadens historiska museum. Guiden berättade att bara två veckor efter bombningen av Hiroshima sammanträdde en grupp inom den schweiziska regeringen och beslöt att studera förutsättningarna för Schweiz att bygga atombomber.

Det tycks ha gått långsamt. Den sovjetiska invasionen av Ungern 1956 gjorde dock att man tog itu med planerna på kärnvapenavskräckning med större allvar. År 1958 beslöt ministerrådet att begära en utvärdering av kärnvapnen från militära experter. (ref. 1;2)

Mer än studier blev det inte för en tid. Schweiz hade inte för avsikt att påbörja byggandet av kärnvapen om inte andra länder, förutom de dåvarande fyra kärnvapenmakterna, gjorde detsamma. Man anskaffade emellertid ett förråd av uran, gjorde tekniska studier, och beställde reaktorer. USA erbjöd reaktorer till ett mycket fördelaktigt pris för att förhindra att Schweiz skulle bli beroende av Sovjetunionen.

Historien om det schweiziska kärnvapnet är lång och bara delvis känd (1). Det tycks som om de snabbt skenande kostnaderna för vapenbärarna, Mirage-planen, var ett stort problem för militären. Kostnaden för en anrikningsanläggning baserad på centrifuger var också

för hög för den federala budgeten. Vissa militärer talade dock fortfarande om ett kärnvapenprogram med 400 laddningar, och diskuterade möjligheterna av kärnvapentester i ett obebyggt område av landet (1).

Vid en forskningsreaktor inträffade år 1969 en allvarlig olycka med en partiell härdsmälta. Lyckligtvis hade reaktorn placerats under jorden och den radioaktivitet som läckte ut spred sig inte i omgivningen. Olyckan ökade opinionen mot kärnvapenutvecklingen. En viktig faktor var tillkomsten av icke-spridningsavtalet (NPT) år 1970. Det dröjde dock fyra år efter landets ratificering av NPT innan man fann för gott att erkänna och låta inspektera sitt uranlager, som inte många i landet kände till. Kommissionen för kärnvapenfrågor fortsatte emellertid sin existens med möten två gånger årligen ända fram till 1988. Man tycks ha ansett att man fortfarande hade en option att återuppta kärnvapenprogrammet om de politiska omständigheterna förändrades (3).

Diskussionen kring det schweiziska programmet skiljde sig från det svenska i en del avseenden. Det förefaller som om den allmänna opinionen i Schweiz var mindre aktiv i sin opposition mot kärnvapnen. Kan det bero på att de schweiziska kvinnorna endast i ringa grad var engagerade i politiken?

Liksom i Sverige spelade kostnaderna en stor roll. Tillkomsten av NPT och de skyldigheter detta innebar var viktig för bägge länderna. Den strategiska diskussionen tycks i båda länderna ha varit mycket yttlig. Att kärnvapnen knappast

skulle kunna öka landets säkerhet under det kalla kriget tycks inte ha varit ett respekterat argument. Det tycks ha varit en självklarhet i bägge länderna att militär styrka ger säkerhet. Att atomvapnen fordrar ett helt nytt sätt att tänka förefaller man inte ha insett.

Frågan om varför somliga länder väljer att lägga ner sina kärnvapenprogram, är viktig. Nuclear weapons archive (3) sammanfattar de yttre händelserna men ger inte mycket information om drivkrafterna. Har den allmänna opinionen varit viktig i många länder, på samma sätt som den har spelat stor roll vid frågor om krig och vapeninsatser i USA? (4) Frågorna har diskuterats i flera studier under senare år. E C Hymans bok (5) är mest känd. Ulrika Möllers avhandling (6) är av stort intresse och hon använder en annan begreppsapparat än Hymans vilket gör det intressant att jämföra dessa arbeten. Det börjar bli dags att sammanställa dessa studier i översikter så att vi kan lära oss mer om förnuft och känsla som drivkrafter i osäkerhetspolitiken!

Idag är Schweiz ett av de länder som starkast engagerat sig i arbetet för en kärnvapenfri värld. Det tal som den schweiziska utrikesministern Micheline Calmy-Rey (7) höll vid vår kongress var ett starkt vittnesbörd om en nyorientering för Schweiz till ett internationellt ansvarstagande och ett starkt engagemang för en värld befriad från kärnvapenhotet. Schweiz intar den plats i nedrustningsarbetet som Sverige – förhoppningsvis bara för tillfället – har lämnat.

*Gunnar Westberg
gunnar.westberg@slmk.org*

REFERENSER

1. Stussi-Lauterberg J: Historical outline on the question of Swiss nuclear armament. Swiss government report, april 1966. [http://nuclear weaponarchive.org/Library/Swissdoc.html](http://nuclearweaponarchive.org/Library/Swissdoc.html)
2. Edwards B: Swiss planned a nuclear bomb. New Scientist 1966. <http://www.newscientist.com/article/mg15020310.500-swiss-planned-a-nuclear-bomb.html>

3. Nuclear weapons archive. 7.4 States Formerly Possessing or Pursuing Nuclear Weapons. <http://nuclearweaponarchive.org/Nwfaq/Nfaq7-4.html>

4. Wittner Lawrence S: The struggle against the bomb. Vol. I-III. Stanford Univ. Press 1997-2003

5. Hymans J E C: The psychology of nuclear proliferation. Identity, emotions and foreign policy. Cambridge Univ. Press 2006

6. Möller U: The prospects of security cooperation. A matter of relative gains or recognition. Göteborg 2007 Dept. Political Science Göteborg University

7. Appiah KA: The Honor code. How moral revolutions happen. W W Norton USA 2010

8. Calmy-Rey M: The future of nuclear disarmament: A Swiss perspective. Tal vid IPPNW World Congress Basel Schweiz 2010. www.ippnw.2020.org, vidare via Plenary Documents

Hiroshimadagen högtidlighölls på flera platser i Sverige. I Storkyrkan i Stockholm mottog Maj Britt Theorin SLMK:s årliga utmärkelse Antiatombombsdiplomet. Nuclear Abolition Day, 5 aug, uppmärksammades vid ett möte i Umeå och det hölls en budkavlemanifestation i Vadstena, dagen efter Hiroshimadagen.

Manifestation för fred och nedrustning i Storkyrkan

Foto: Leonore Wide

Maj-Britt Theorin och Alexander Unge

I Storkyrkan i Stockholm anordnades på Hiroshimadagen för femte året i rad en manifestation för fred och nedrustning av SLMK i samarbete med domkyrkoförsamlingen. Talare var ärkebiskopens kaplan Ann-Cathrin Jarl och Rolf Ekéus, ordförande i SIPRI. SLMK:s Anti-atombombsdiplom för år 2010 överlämnades av studenten Alexander Unge till Maj Britt Theorin med följande motivering:

Maj Britt Theorin är en eldsjäl som i många år verkat i Sverige och internationellt för nedrustning och avskaffande av världens kärnvapen. Hon har oförtröttligt och envist informerat och debatterat. Med sin glöd har hon inspirerat många andra i arbetet mot atombomben. Under de senaste åren har hon rest runt i Sverige som en eftersökt talare i Budkavleprojektet för en kärnvapenfri värld.

Leonore Wide

leonore.wide@slmk.org

Gunnar Westberg talade vid Hiroshimamanifestationen i Göteborg

”Ökande stöd i världssamfundet för en kärnvapenkonvention – men Sverige passar”

När Hiroshimadagen i år högtidlighölls i Göteborg, var det i en stad som beslutat att bli medlem i nätverket *Mayors for Peace* (Borgmästare för fred). Jöran Fagerlund, fullmäktigedamot i Göteborg, hade arbetat uthålligt för frågan och beslutet i kommunfullmäktige var enhälligt.

”*Mayors for Peace* arbetar för en kärnvapenfri värld. Borgmästaren är i många länder en mycket viktig person, med ett ansvar som i Sverige bärs av kommunpolitikerna som kollektiv. Drabbar en naturkatastrof eller en epidemi staden så är borgmästaren, eller kommunens politiska ledning, ansvarig för att rätt åtgärd vidtas. Men vid ett kärnvapenanslag finns inga åtgärder att vidta. Borgmästare Tadatoshi Akiba som leder organisationen brukar framhålla tre saker: För det första, kärnvapenkrig kan förebyggas endast genom att kärnvapnen avskaffas; borgmästarnas ansvar för medborgarnas säkerhet innebär därför att de bör kräva att kärnvapnen helt försvinner. För det andra är städer inte legitima mål vid något krig – ‘Cities are not Targets’. För det tredje förväntar man sig i *Mayors for Peace* att kärnvapnen skall vara avskaffade år 2020, eller att man skall vara oåterkalleligt på väg mot en kärnvapenfri värld vid den tidpunkten. Organisationen har nu över 4000 städer i 140 länder som medlemmar.

Det är idag 65 år sedan den första atombomben föll över Hiroshima. Ett flygplan, en bomb, men mer än hundra tusen döda. Lika många som vid tusenplansbombningarna, de bombningar som genomfördes med tusen flygplan och femtusen bomber över Dresden eller Tokyo. Men i Hiroshima fortsatte dödsfallen som orsakades av radioaktiviteten i år efter år,

och gör så ännu idag.

Ibland görs jämförelser mellan de stora onda händelser som människan orsakat, t ex koncentrationslägren och kriget. *’Auschwitz visar oss vad människan är i stånd till. Hiroshima visar oss vad som står på spel’* (Viktor Frankl).

Koncentrationslägren skulle utrota det judiska folket. Kärnvapnen kan utrota mänskligheten. Vi påminns regelbundet om förintelsen i koncentrationslägren; det är viktigt, vi skall minnas historien för att inte tvingas upprepa den. Vi påminns sällan om förintelse genom kärnvapen. Denna försummelse är farlig. Där kan bli fler Hiroshima, hundratusenfalt Hiroshima.

I september 1983 rådde inom den sovjetiska informationstjänsten KGB en paranoid stämning gentemot NATO. Man trodde att NATO förberedde den stora, slutgiltiga attacken mot Sovjet. Så, den 26 september 1983 visade radarskärmar i Moskva att amerikanska missiler var på väg mot Sovjetunionen. Jourhavande officer vid övervakningscentralen, överste Stanislav Petrov, hade uttryckliga order om att rapportera varje misstänkt observation, och denna observation var mer än misstänkt. Men Petrov visste också att om han rapporterade vad han såg kunde det medföra att Sovjet avfyrade sina kärnvapenmissiler. Detta kunde innebära utrotningen av mänskligheten med kärnvapen. Petrov väntade. Han väntade och såg att det bara var några få missiler. Det kunde inte vara det stora anfallet. Det hela visade sig vara ett tekniskt fel. Vi klarade oss.

Omkring år 1991 träffade vi genom Läkare mot Kärnvapen i S:t Petersburg en rysk amiral som berättade att han som befälha-

vare på en sovjetisk kärnvapenbestyckad ubåt ofta varit på patrulleringar fyra till sex veckor i undervattensläge. Detta var psykiskt mycket krävande, särskilt när amerikanska jaktubåtar utförde låtsasattacker eller hotfulla manövrer. 'Jag sov bara ett par timmar i stöten under hela veckor. Jag höll mig vaken med kaffe och vodka. Ibland var jag så trött att jag inte kunde se skillnad på röda och gröna ljus på manöverpanelen. Och kom ihåg, jag hade möjlighet att trycka på knappen och avfyra våra mer än 150 kärnvapen.' Men han blev aldrig tokig, fick inte delirium. En brittisk flygofficer som deltog i vårt möte kom tillsammans med amiralen fram till att han suttit i en helikopter och i instrumenten följt den ryska ubåt, som amiralen hade befäl över, norr om Shetlandsöarna. 'Jag hade två knappar, en för Stor laddning, en för Liten laddning, bådadera atomladdade sjunkbomber. Och jag visste att använde jag en bomb skulle både ubåten och helikoptern förintas.' Sedan föll de varandra om halsen och vi skälade för ett slut för alla kärnvapen.

Idag har fortfarande har den ryske och den amerikanske presidenten i sin närhet alltid en väska med knappar att trycka på om man skall förinta världen. Just nu är rimligtvis risken för att det skall ske mycket liten. I den senaste amerikanska planen för kärnvapnens användning, *Nuclear Posture Review*, säger man att man skall vidta åtgärder för att minska risken för ett kärnvapenkrig av misstag. Minska risken, inte avskaffa den.

Men visst är risken för kärnvapenförintelse liten just nu. Vi får hoppas att den inte ökar igen. Eftersom relationerna mellan Ryssland och USA är så pass goda just nu borde det vara rätt läge för att helt ta bort kärnvapnen ur avfyrningsberedskap, att säkra dem.

Tyvärr går det inte så bra med kärnvapenedrustningen. Det s.k. START-avtalet mellan Ryssland och USA om kärnvapen, som skall minska antalet en smula, är inte ratificerat av den amerikanska senaten och det är osäkert hur det går. Vidare har president Obama ökat anslagen till kärnvapnen kraftigt.

Den stora risken för kärnvapenkrig finns just nu mellan Indien och Pakistan. I Indien talar hinduiska nationalisterna om att 'lära Pakistan en läxa' om terrorattacker som utgår från Pakistan fortsätter. Pakistan, som är militärt mycket svagare, säger att om indiska trupper går över gränsen kommer Pakistan att använda kärnvapen.

Innan Indien och Pakistan testade kärnvapen 1998 hade man inte hotat varandra med krig på sjutton år, förutom i den begränsade konflikten i Kashmir. Efter provsprängningarna mobiliserade man arméerna vid två tillfällen under några få år. Kärnvapen kan orsaka krig.

När Condoleezza Rice talade i TV om hotet från Saddam Hussein talade hon om ett hotande svampmoln över Manhattan. Utan detta hot hade det kanske inte gått att få det amerikanska folket med på Irakkriget. Irak hade inga kärnvapen, men kunde ju vara på väg att skaffa. Nu har vi en liknande situation med Iran. Iran har inga kärnvapen men kan vara på väg att skaffa. Under den senaste tiden har en stor grupp medlemmar i den amerikanska kongressen krävt att USA skall stödja Israel om landet anfaller Iran. Ja, man säger att Iran hotar även USA med förintelse och att USA inte får vänta för länge med ett förebyggande krig. Kärnvapen kan orsaka krig.

Sverige hade i decennier en tydlig och inflytelserik röst i arbetet för en kärnvapenfri värld. Nu har den tydliga rösten

sjunkit till ett mummel. När Indien ville ha specialregler för att kunna importera anrikat uran fick Indien ett klart stöd av Sverige i den internationella organisation som beslutar om atomhandel. Indien kan nu öka sin produktion av kärnvapen.

Jag deltog liksom ett tiotal andra från den svenska fredsrörelsen i förhandlingarna om NPT-avtalet, alltså avtalet mot spridning av kärnvapen, i New York i år. Vi lyssnade noggrant till Carl Bildts anförande. Skall man säga något positivt om det är det att det var kort. Kort och innehållslöst. Bildt menar att Sveriges röst uttrycks bäst om vi talar genom EU. EU:s anförande var långt, men också det i stort sett innehållslöst. EU:s ställningstagande var präglad av Storbritanniens och framför allt Frankrikes inställning. Frankrike är det land som tydligast kräver att få behålla sina kärnvapen och sina kärnvapendoktriner.

Andra EU-länder ställde klart uttryckta krav på en konvention mot kärnvapen. En sådan konvention finns utarbetad i detalj. Den visar både vägen man skall gå för att avskaffa kärnvapnen, och hur en kärnvapenfri värld skall kunna övervakas. EU-länderna Irland och Österrike vill att man börjar förhandla om en sådan konvention. Schweiz och Norge instämmer. Den alliansfria rörelsens drygt ett hundra länder instämmer också. FN:s generalsekreterare Ban Ki-moon instämmer, Dalai Lama, Kofi Annan, Desmond Toto och en mängd andra instämmer. Men inte Carl Bildt och den svenska regeringen.

Det finns en väg till en kärnvapenfri värld. Vid NPT-förhandlingarna för tio år sedan kom man överens om tretton steg mot detta mål. Sverige hade arbetat intensivt och framgångsrikt med dessa 'Tretton steg'. Under President Bush tog USA tillbaka sina löften, liksom också andra kärnvapenmakter. Nu är vi kanske på väg att vacklande komma in på den rätta vägen igen, med bl.a. Norge och Schweiz och Ban Ki-moon som vägvisare och kärnvapenkonventionen som kartbok.

Men Sverige har somnat in vid vägkanten."

Texten är en bearbetning av det tal som hölls av Gunnar Westberg vid Hiroshimaceremonin i Göteborg 6 augusti 2010.

Av Gunnar Westberg

Anti-kärnvapendag i Umeå den 5 juni

Åsa Lindström, läkare (t. hö) och Eva Andersson, ordf, socialnämnden talade i Umeå

Före årets NPT RevCon utsågs den 5 juni till en global anti-kärnvapendag, Nuclear Abolition Day, där man vid manifestationer världen runt påminner om kärnvapenhotet. Dagen uppmärksammades i år i Umeå vid ett möte som SLMK och IKFF ordnat. Åsa Lindström, läkare som då nyligen kommit hem från New York, berättade om FN:s översynskonferens av icke-spridningsavtalet, NPT RevCon.

Eva Andersson, socialnämndens ordförande i Umeå, talade om freden och betonade hur viktig den är för att minska fattigdom och nöd. Mötet inramades av musik och sång av Frida Nordlund och SLMK-medlemmen Ann Wigelius, röntgenläkare i Umeå.

*Birgitta Konradsson
SLMK Västerbotten*

Atombomben över Hiroshima 6 augusti 1945.

Gör kärnvapnen olagliga!

Vill vi vara säkra på att kärnvapen aldrig kommer användas måste vi se till att alla kärnvapen tas bort. Det kommer bara att ske om kärnvapnen görs olagliga. **Jan Larsson.**

Kemiska och biologiska vapen är i dag förbjudna genom internationella konventioner, liksom landminor och klusterbomber. Att göra även kärnvapnen olagliga är fullt möjligt och absolut nödvändigt.

För 65 år sedan, den 6 och 9 augusti, fällde USA två atombomberna över Hiroshima och Nagasaki. Det små bomber, men effekterna var destruktiva kraft åstadkom att omkring 140 000 människor dog eller skadades. I de två japanska städerna blev befolkningen i de två japanska städerna sjuksköterskor dog eller skadades. I många skadade var nästan obotliga.

De kärnvapen som stormade över Hiroshima var mångfald kraftigare. En kärnvapen är ett mycket kraftigare vapen än ett vanligt vapen.

kommunstyrelsens ordförande Tommy Palmqvist (S) är övertygad om att så kommer att ske.

Mötet i Vadstena hölls dagen efter att det var 65 år sedan som USA fällde en atombomb över Hiroshima.

Palmqvist sa i sitt tal att han såg det som en positiv signal att företrädare för USA för första gången var med vid minnesceremonin i Japan.

Hittills har 17 kommuner sagt ja till att verka för "En kärnvapenfri värld" som är budkavlens motto.

Vadstena kommun har inte skrivit på ännu. Men

BENNY EKBERG

18 NYHETER

Maj-Britt Theorin. FOTO: SCANPIX

Prisad för arbete kring nedrustning

I går var det 65 år sedan USA fällde den första atombomben över Japan och över 140 000 människor dödades. Årets mottagare av Svenska läkare mot kärnvapens anti-atombombsdiplom är Maj-Britt Theorin.

Vid en minneshögtid i Storkyrkan i Stockholm tog Theorin emot diplom.

– Jag är förstas väldigt hedrad, men det här betyder inte att jag slutat arbeta för nedrustning.

Hon är kritisk till hur Sverige idag hanterar kärnvapenfrågan.

– Tyvärr är inte Carl Bildt intresserad av kärnvapenedrustning. Hade han varit det så hade Sverige kunnat vara aktivt och ha en ledande roll bland de länder som inte har kärnvapen.

Barack Obama lovade under ett tal i Prag i april att USA ska ta konkreta steg mot en kärnvapenfri värld. Men Maj-Britt Theorin är inte nöjd.

– Ännu har han inte presenterat någon plan för hur det ska gå till. Det går inte bara att prata.

DAVID LEVIN

LENNART LUNDKVIST

Hundratals samlade till minnet Hiroshima

För det 65 år sedan USA under andra världskriget fällde en atombomb över japanska staden Hiroshima.

Mer än 140 000 människor dog och 90 procent av stadens bebyggelse förstördes.

Idag uppmärksammades världen över – bland annat i Örebro, där japanska lyktor sattes ut i Svartån vid Slottsbron. Ett hundratal människor deltog i minnesceremonin.

Minns offren för atombomberna

Den 6 augusti 1945 föll atombomben över Hiroshima och dödade fler än 140 000 människor. Tre dagar senare föll ytterligare 80 000 japaner offer för atombomben över Nagasaki.

65 år har nu gått men kärnvapen är fortfarande ett lika aktuellt hot mot mänskligheten. I dag finns över 20 000 kärnvapen i världen, tillräckligt för att utplåna vår jord många gånger om. Flera tusen missiler står redo att befria denna värld.

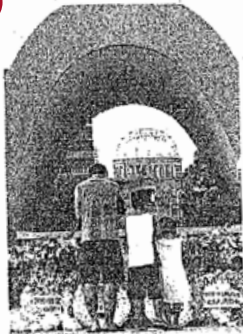
Hotet är överhängande, och enda sättet att förhindra det är genom nedrustning.

Opinionen mot kärnvapen kan i dag verka tyst. Vad görs bland unga i dag? Camilla Mattsson, ung läkare med ett starkt engagemang mot kärnvapen, har arbetat internationellt för att väcka opinion mot dessa massförstörelsevapen och träffat studenter i bland annat USA, Ryssland, Indien och Iran. Kom och lyssna på hennes berättelse om Hiroshima!

Vi träffas vid Slottsbron klockan 21.30 och sätter ut 300 japanska lyktor i Svartån. Med denna ceremoni vill vi minnas Hiroshimas oskyldiga offer och demonstrera mot kärnvapens vansinne.

Ingrid Brånvall

Svenska Läkare Mot Kärnvapen Lokala FN, Frälsningsarmén, Kristna Frälsningsarmén för fred, Svenska Freds, UNICEF och Rädde Barnen

Minnesstud. 140 000 dog i Hiroshima för 65 år sedan. ARKIVBILD: SHIZUO KAMBAYASHI/SCANPIX

Manifestation mot kärnvapen

VADSTENA Det går en budkavle genom landet om att världen ska bli fritt från kärnvapen. I lördags nådde budkavlen Vadstena.

Det är Svenska FN-förbundet och Svenska läkare mot kärnvapen som har tagit initiativ till budkavlen.

Hittills har 17 kommuner sagt ja till att verka för "En kärnvapenfri värld" som är budkavlens motto.

Vadstena kommun har inte skrivit på ännu. Men

FOTO KARIN RASCH Tommy Palmqvist (S) är övertygad om att Vadstena kommun kommer att skriva på appropet om en kärnvapenfri värld.

MANIFESTATION FÖR FRED OCH NEDRUSTNING PÅ HIROSHIMADAGEN

FREDAG 6 AUG KL 18 I STORKYRKAN

Utdelning av årets Anti-atombombsdiplom

Medv: Åke Bonnier, domprost, Rolf Ekéus, diplomat, ordf SIPRI nn-Cathrin Jarl, ärkebiskopens kaplan, Martin Blomquist, orgel Joakim Laksöv, cello, Sara Kjellerhag, pastorsadjunkt

arrangörer: Stockholms domkyrkoför- mling, Svenska Läkare mot Kärnvapen www.storkyrkan.nu www.slmk.org

Svenska kyrkan STOCKHOLMS DOMKYRKOFÖRSAMLING

Jihde körde över jury
IDOL Programledare P
får kritik etter att han k
Idoljury.

Lokus
Sök här! Sök

Motor Bostad Jobb Köp&Salj

ANNONS

VECKANS ERBJUDANDEN

MAXI ICA STORMARKNAD Umeå

Senaste bloggare

Aftonbladets krev
"Vind i seglen för
Cente...
Mattias Larsson (c)

LUNCHGUIDEN

Hitta rätt lunch

jaktbilder

Atombomben över Hiroshima den sjätte augusti 1945. Foto: SCANPIX

Umeå i nätverket mot kärnvapen

Umeå är en modern stad med många viktiga internationella och med invånare som är engagerade för världens väl. Så finns kärnvapen i världen kommer Umeå att förbli ett potentiellt genom att ansluta sig till Mayors for Peace skulle staden enkelt delta i den internationella kampen mot kärnvapen. Behöver världen, och världen behöver oss. Det skriver Andreas Tolf, studentrepresentant för Svenska

Vi får inte glömma Hiroshima

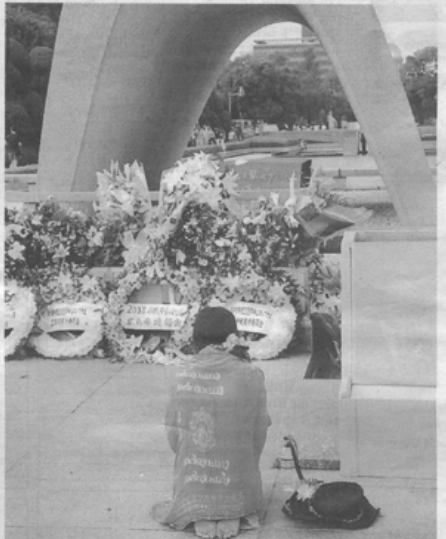
I dag för 65 år sedan, den 6 augusti 1945, förändrades världen och människans situation. Atombomben över Hiroshima visade att vi skaffat oss förmågan att utrota oss själva.

Vi får inte glömma Hiroshima, men om det blir ett nytt kärnvapenkrig blir det inte ett nytt Hiroshima utan något mycket värre. Det kan bli Hiroshima hundratusenfalt. Det finns i dag cirka 22 000 atombomber med en sprängkraft motsvarande flera hundratusen Hiroshimabomber!

Kärnvapenhotet är det största hotet mot människans överlevnad, även i dag. Det har både Kofi Annan och Carl Bildt sagt.

Det största hotet? Är det inte klimatförändringen? Kanske det, men den faran ligger framför allt längre fram, och vi har tid på oss att påverka, och förändra. Hotet från atombomberna finns i dag.

Om den amerikanske eller ryske presidenten trycker på knappen kan hela den mänskliga civilisationen, kanske hela mänskligheten, utrotas. Fortfarande står tusentals atombomber på högsta avfyringsberedskap riktade mot mål i USA

Hiroshima Peace Memorial Park. Arkivfoto: KATSUMI KASAHARA/Scarpix

den världssvält som följer. Sotet från de brinnande städerna skulle sprida sig inte bara till atmosfären utan vidare upp i stratosfären och sen över hela jorden och nåverka

Debatt

Göteborgs-Posten Onsdag 15 september 2010

NYHETER SPORT KULTUR & NÖJE EKONOMI KONSUMENT

Göteborg Sverige Valet 2010 Världen Bohuslän Halland Le

Startsida / Nyheter / Debatt / Carl Bildt sviker i kärnvapenfrågan

TEXTSTORLEK 1 2 3

I dag har gått 65 år sedan atombomben över Hiroshima föll. Risken för ett nytt kärnvapenkrig finns fortfarande, skriver Gunnar Westberg.

Carl Bildt sviker i kärnvapenfrågan

Den svenska regeringen gör ingenting i arbetet för en kärnvapenfri värld. Utrikesminister Carl Bildts uppträdande i Hiroshima är en gåta, skriver Gunnar Westberg på årsdagen av atombomben över Hiroshima.

Malmö Lund Omkretsen Sport Ekonomi Opinion Kultur & Nöjen Sverige Världen
Huvudledare Signerat Heidi Avellan I Brännpunkten Aktuella frågor Ledarbloggen Ledar

AKTUELLA FRÅGOR

"Svensk tystnad svår att förstå"

Uppdaterad 6 augusti 2010 0.01 Publicerad 6 augusti 2010 0.01
[+] [-] Textstorlek | | | | |

Aktuella frågor. En konvention som förbjuder kärnvapen är idag inte en naiv utopi, skriver Jan Larsson, överläkare vid Akademiska sjukhuset i Uppsala och ordförande i Svenska läkare mot kärnvapen, tillsammans med Gunnar Westberg, professor emeritus vid Sahlgrenska akademien i Göteborg och tidigare ordförande för den internationella läkarrörelsen mot kärnvapen, IPPNW.

Den 6 augusti 1945 föll den första kärnvapnet över Hiroshima i Japan. När bomben exploderade dog 70 000 människor omedelbart. Nästan alla de som överlevde, främst på grund av strålskador. Den 9 augusti föll en andra bomb, denna gång över Nagasaki. Även denna bomb ledde till oerhörd förorening och uppgåt 100 000 dösoffer.

Idag, 65 år senare, finns det omkring 20 000 kärnvapen i världen. Av dessa står mer än 2 000 i hög avfyringsberedskap och kan användas i ett loppet av några minuter.

Deras sammanlagda sprängkraft motsvarar 100 000 Hiroshimabomber tillräckligt för att göra slut på hela den mänskliga civilisationen, ja, kanske allt mänskligt liv.

Vi borde inte sitta tysta och låta kärnvapenstaterna bestämma över vår överlevnad. Så länge kärnvapen finns kvar finns risken att de används, ett resultat av en terrorhandling, ett mänskligt misstag eller ett avsiktligt militärt beslut.

Om vi vill skydda vår planet som en plats där människor kan bo måste

Mer från Aktuella frågor

"AKP:s maktlystnad oroar"

"Skattesänkningar slå hårt mot skolan"

1. Intervju med Maj Britt Theorin i samband med Manifestationen i Storkyrkan, Stockholm och hennes emottagande av anti-atombombsdiplom. Svenska Dagbladet: 7 augusti.
2. Jan Larsson. Uppsala Nya Tidning: 6 augusti.
3. Artikel från minnesdagens uppmärksammande i Örebro. Nerikes Allehanda: 7 augusti.
4. Ingrid Brännvall. Nerikes Allehanda: 6 augusti.
5. Artikel från minnesdagens uppmärksammande i Vadstena med Budkavlen för en kärnvapenfri värld. Motala & Vadstena tidning: 9 augusti.
6. Annonser inför Manifestationen i Storkyrkan, Stockholm. Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter: 1 augusti.
7. Andreas Tolf. Västerbottens-Kuriren: 6 augusti.
8. Klas Lundius. Helsingborgs Dagblad: 6 augusti.
9. Gunnar Westberg och Jan Larsson. Sydsvenskan: 6 augusti.
10. Gunnar Westberg. Göteborgs-Posten: 6 augusti.

Uppsala

Sextiofemårsminnet av Hiroshimabombningen den 6 augusti 1945 blev i år extra uppmärksammat i Uppsala. Annonseringen i UNT (stött av SLMK) fick fin placering, och Jans debattartikel i UNT var en av fyra påminnelser i Uppsala om denna dags betydelse.

Uppsala kommun engagerade sig i år, motiverad av att man nu har ambitionen att få en tydlig fredsprofil, efter ett förslag från Hans Levander, som togs fram till kommunen för tre år sedan i samband med Uppsalas ansökan att bli europeisk kulturhuvudstad 2014 (Umeå utnämndes till slut).

Fredsgrupper under ledning av Kvinnor för Fred vek lyktor på centrala Forumtorget där även Hans Levander höll tal. På kvällen hölls ett seminarium på Institutionen för freds- och konfliktforskning under ledning av Peter Wallensteen med ett sjuttiofemtal aktiva åhörare. I panelen var UD och IKFF representerade.

Senare på kvällen en ljusceremoni vid Nybron med ovanligt många deltagare. Körsång och en vacker kväll med kajorna seglande i flockar över Fyrisån och Domkyrkan.

Det blev en uppmärksammat dag i Uppsala. Vi hoppas på att kunna utvidga programmet nästa år!

*Hans Levander
hans.levander@slmk.org*

Foto: Kristina Levander

Lyktnedsättning i Fyrisån – Vera Starfelt, Svenska Freds och Hans Levander, SLMK

Vadstena – Budkavlen för en kärnvapenfri värld

Foto: Karin Wrangsjö

Budkavlen till Vadstena 7 aug. Eivor Folkesson (mp) talar. Björn Wrangsjö stöttar banderollen

Manifestation på Rådhusorget i Vadstena lördag den 7 augusti, dagen efter Hiroshimadagen.

Fyra av kommunens förtroendevalda politiker från olika partier, en representant för Svenska FN-förbundet och Meit Krakau från SLMK talade. Mötet organiserades av Karin och Björn Wrangsjö samt Meit Krakau. Lokaltidningen tog in ett reportage med bild.

Meit Krakau

Minnesdagen för Hiroshima i Örebro 2010

Deltagande organisationer: lokala FN-föreningen, Frälsningsarmén, Kristna Freds, Kvinnor för Fred, Rädda Barnen, Svenska Freds, UNICEF och SLMK

Alla slöt upp som avtalat. En dag i maj samlas vi för att vika 336 lyktor till de 12 jordgubbslådorna. Den 5 augusti fäster vi värmeljus i lyktorna och den 6 augusti sätter vi ut dem på Svartån i skymningen efter ett tal som i år hölls av AT-läkare Camilla Mattsson från Ludvika.

Camilla talade om varför hon tycker att det är en angelägen sak att avskaffa kärnvapnen. Hon berättade om det internationella projekt som hon varit aktiv i, "Kärnvapenarvtagarna"¹. Studenter från IPPNW har besökt kärnvapenländerna i små delegationer om cirka fem personer från olika länder. De har vänt sig till en större grupp studenter och frågat dem "Vill ni som är morgondagens beslutsfattare arva ansvaret för ert lands kärnvapen?" Diskussioner har förts på ett öppet och inte utmanande sätt. Genom dialogen har de utsända studenterna lärt sig mycket och förstått hur studenter med annan kulturell bakgrund resonerar när det gäller det egna landets kärnvapen. Studenter i Kina fick klart för sig att studenter i USA och Ryssland arbetar för att avskaffa kärnvapnen i sina länder. Kunskapen om att det globalt pågår stora ansträngningar att avskaffa kärnvapnen stärker dem som inser de stora risker som kärnvapnen innebär för alla på jorden.

Camillas son Samuel, sju månader gammal, deltog tillsammans med sina föräldrar, liksom drygt hundra personer. En före detta FN-soldat paraderade med FN-fanan. Ebba Neander-Bondestams make Torgny avled i oktober. Han har under en följd av år spelat på sin fiol medan lyktorna satts ut. Hans fiol ärvdes av hans betydligt yngre spelkamrat Johanna Birgersson, som lät folkmelodier ledsaga lyktorna när de sattes ut på vattnet.

En appell och inbjudan till kvällen, skriven av Camilla, togs in i Nerikes Allehanda, liksom även en ledare skriven av journalisten Olof Kleberg "Kärnvapenfri zon – chans i Mellanöstern". En kort rapport om minnesfirandet infördes dagen efter med en färgbild med de japanska lyktorna, som många läsare av tidningen lade märke till.

Ingrid Brånvall

Strömstad

SLMK inbjöds att delta vid ett av de seminarier som hölls under SSU:s veckolånga läger i Strömstad. Ett sextiofemtal unga SSU-aktiva valde att delta i seminariet om nedrustning som hölls på sextiofemårsdagen av bombningen av Hiroshima. SLMK representerades av Frida Sundberg, medverkade i övrigt gjorde Johan Büser från SSU, Ingela Mårtensson från IKFF och Kenneth G Forslund (s) från riksdagens utrikesutskott. Mötets fokus var dels vilket konkret hot kärnvapnen utgör idag och hur detta hot ska kunna avlägsnas. Seminariet avslutades med uppmaningen till SSUarna att ta med sig frågan om kärnvapennedrustning till de politiska fora där de är aktiva, nu och i framtiden.

*Frida Sundberg
frida.sundberg@slmk.org*

1 Nuclear Weapons Inheritance Project, NWIP

Mayors for Peace på IPPNW-kongressen

Mayors for Peace är ett nätverk av städer och kommuner som kräver att deras medborgare ska befrias från kärnvapenhotet. Målet är att kärnvapnen ska vara förbjudna senast år 2020. Nätverket leds av staden Hiroshimas borgmästare Tadatoshi Akiba.

Nätverket har nu, i början av oktober 2010, 4207 medlemsstäder spridda i alla världsdelar. Nästan hälften av dem finns i Europa där 43 länder inklusive Ryssland är med. Ett närmare samarbete mellan IPPNW och Mayors for Peace ska nu etableras. Under IPPNW-kongressen ordnades ett möte med de europeiska representanterna för nätverket. De goda exemplen fick framträda och beskriva sin verksamhet. Staden Malakoff i Frankrike är en föregångsstad med program i skolorna och olika aktiviteter för fred. I Frankrike finns drygt 120 medlemmar av Mayors for Peace och de har bildat ett eget nätverk inom M4P. En fransk delegat sade så här på mötet: visserligen är 70 % av befolkningen i Frankrike för att ha kvar kärnvapnen, men nu kommer det en ny generation politiker som

kanske kan ändra på det. Också staden Hannover i Tyskland tillhör föregångsstäderna. Flera delegater betonade att kärnvapnen strider mot internationella humanitära lagar.

Mayors for Peace i Sverige

Efter en trög start har anslutningen fått fart i Sverige. Insikten har ökat om att en kärnvapenkatastrof någonstans ute i världen även skulle drabba den egna befolkningen på olika sätt. Kommunen har en skyldighet att skydda sina invånare mot olika slags hälsorisker. Vi har nu 16 anslutna kommuner (egentligen 17 eftersom Göteborgs kommun har fattat beslut om anslutning). Flertalet har tillkommit i samband med att *Budkavlen för en kärnvapenfri värld* har kommit till kommunen. Från och med i höst är jag svensk kontaktperson för Mayors for Peace och svarar gärna på frågor.

Meit Krakau
meit.krakau@slmk.org

Presidenten från Zambia

Samtal med en nyvald IPPNW co-president

IPPNW:s nye Co-president Robert Mtonga

Foto: Åsa Lindström

Under världskongressen i Basel valdes tre co-presidenter inför de kommande två åren. Vappu Taipale och Sergej Kolesnikov omvaldes. Som ny tredje co-president valdes Robert Mtonga från Zambia. Vi fick ett samtal med honom.

Mtonga är egentligen kirurg men arbetar numera, i den mån han hinner, som allmänläkare i Zambias huvudstad Lusaka. Den nyvalde co-presidenten återkommer många gånger till just detta under vårt samtal, vikten av att se helheten.

Han gör en liknelse med ett EKG: precis som det är en produkt av flera olika avledningar är även de stora frågorna en produkt av flera olika faktorer. Något som han menar blir allt viktigare i föreningen, som gått från att fokusera mer på kärnvapenfrågan som en enskild företeelse till att inse att mycket

hänger ihop. Därför, säger Rober Mtonga, måste vi fortsätta att bredda vår förståelse genom att ta hjälp av andra, som till exempel ekonomer. Samtidigt får vi inte glömma det unika i läkarrollen och därmed styrkan i att vara en förening av medicinare.

Vägen in i IPPNW började under hans studenttid i Zambia i slutet på åttiotalet, och det var främst två saker som drog in honom. Det ena var insikten om att leva i skuggan av kalla kriget och de stora faror som hotade då. Det andra var insikten om hur lika vi är, hur ben är ben och blod är blod världen över och hur läkekonsten binder oss samman. Han förklarar vidare att det handlar om det sociala ansvar han tycker att varje läkare har gentemot sina patienter.

Zambia är idag representerat i IPPNW, men många afrikanska länder är fortfarande vita fläckar på IPPNW-kartan. Början på namnet – International Physicians – säger han leende, är nog bra men sen ställer sig många afrikanska läkare frågande. Kärnvapen? Det finns så många andra problem i Afrika. Och det handlar om stora problem. Det har lett till att man ofta fokuserar endast på symptom och inte på orsaker. Budskapet att kärnvapen hänger ihop med andra frågor och därmed påverkar Afrika, är därför inte alltid så lätt att förmedla. Svårt, men långt ifrån omöjligt, säger Robert Mtonga.

Här kommer Mtonga också in på vad han ser som viktigast för honom i arbetet som co-president. Vikten av att se hur allt hänger ihop och att arbeta med IPPNW:s alla fem prioriterade arbetsområden. Alla krig och vapen hänger ihop, förklarar han.

Intervjun med Robert Mtonga sker i slutet av världskongressen i Basel, och i bakgrunden skyndar människor omkring för att hinna säga hejdå. Det har varit intensivt och för Mtonga väntar ytterligare en dag, nu med den internationella styrelsen. Hur orkar han få ihop sitt engagemang och sitt yrkesutövande? Den nyvalde presidenten skrattar, klart man måste prioritera ibland, men i grunden är det ingen skillnad! Han poängterar återigen helhetssynen och att vi är läkare även utan rockar. Vi behöver inte skilja på engagemanget, det är en helhet.

Alexander Unge
Åsa Lindström

”Et helt igennem spændende og inspirerende første møde med IPPNW”

To DLMK-medlemmer giver deres indtryk af verdenskongressen

Efter at have været med til Global Response 2010 i Januar, tog jeg i August for første gang til en international IPPNW-kongress.

Først og fremmest har jeg været på den 700 km lange BAN-cykeltur fra Düsseldorf til Basel. Det var min første rigtige aktion med IPPNW og jeg kendte ingen af de studerende og yngre læger da jeg kom til Düsseldorf den 13. August. Det er meget imponerende, hvordan en gruppe som bestod af 33 vdt forskellige folk fra 16 lande fra alle 5 kontinenter vokser så tæt sammen i løbet af ingen tid.

Vi var sammen om at lave Target X installationer i de byer vi passerede, sammen om at falde ned på en gang til en såkaldt flashmob, som skulle gøre forbigående opmærksom på emnet atomvåben og selvfølgelig sammen om at cykle den lange distance ved godt mod. Dem som har været længe med i IPPNW fortalte om deres projekter og den fælles store interesse i at få en fredelig verden og det gav stor motivation at møde ensindede mennesker med helt forskellige baggrunde. Vi var stillet store udfordringer med at tilpasse vores egen kultur og væremåde til andres, men gruppen var så åben at vi hellere end gerne spurgte ind til de andres synspunkt og reagerede nysgerrig på forskellige indskrænkninger. Hvad vi lavede de enkelte dage på vores tur kan i læse på: <http://www.ippnw-students.org/BAN/blog.html>

Selve kongressen bragte mere fagligt information om forskellige interessante emner. Til studenterkongressen deltog jeg i et workshop om Aiming for Prevention, hvilket er et projekt indenfor IPPNW om small arms violence og jeg ville være med til medicine for undocumented migrants, som dog desværre blev aflyst. Til selve kongressen deltog jeg i workshop om Depleted Uranium og om Gaza/Israel konflikten. Jeg er meget interesseret i emnet Depleted Uranium og var meget overrasket over, at dette emne ikke indgår i det internationale IPPNW-arbejde og at kun enkelte IPPNW-affilierede er del af ICBUW (International Coalition to Ban Uranium Weapons). Jeg vil gerne opfordre DLMK til at tage stilling til dette emne og være del af ICBUW. Vedrørende Gaza/Israel, så var der tale om at der skulle sendes en IPPNW-delegation til begge lande for at selv vurdere situationen.

I løbet af konferencen mødte jeg læger og studerende fra DLMK som venligst tilbød mig hjælp til at få gang i den

danske studerende-gruppe igen. Alt i alt er jeg blevet fuldt inspireret og motiveret til at engagere mig meget i IPPNW og sådan har Gideon Ertner, læge, som var den anden dansker på kongressen også oplevet det. Gideons rapport følger her.

*Alexandra Schou, stud.med.
alixschou@hotmail.com*

Jeg er ny i IPPNW-sammenhæng, og udover personlige møder med individuelle medlemmer var kongressen i Basel mit første møde med organisationen som sådan. Det blev det kun en større oplevelse af, og jeg blev meget imponeret over at høre om alt det arbejde, der finder sted i IPPNW på verdensplan. Jeg fandt det især positivt at der var sådan en god, nærmest familie-agtig stemning omkring hele arrangementet. Alle deltagere, unge som gamle, var yderst åbne og imødekommende, og der var en stor mængde energi at spore.

Jeg deltog særligt i kongressen for at disseminere konklusionerne fra konferencen Global Response 2010 – Violent Conflict and Health, som DLMK var medarrangør af og som blev afholdt i København i januar. På grund af dette fulgte jeg mest Aiming For Prevention-sporet. I disse workshops blev der diskuteret strategier for IPPNW's engagement i kampen mod small arms violence. Flere af deltagerne havde før lavet forskning, der dokumenterede indvirkningen af small arms violence på mortalitetsstatistikkerne i Afrika og Papua New Guinea, og der var konsensus om at gøre en fornyet indsats her. Andre kom med ideer til hvordan IPPNW kunne udbrede viden om small arms violence blandt medicinstuderende ved hjælp af udvikling af kurser, fortælling af ”one bullet stories” (vidnesbyrd om håndvåbens indgriben i enkeltpersoners liv) og lignende. Der blev til og med luftet ideer om at arrangere en international konference om small arms violence. Diskussionerne resulterede i dannelsen af et omfattende netværk til at bringe arbejdet videre. Der blev også nedsat en international arbejdsgruppe med repræsentanter fra både nord- og sydlande til at udvikle ”one bullet story”-konceptet og andet oplysende materiale om small arms violence og sørge for dets disseminering. Især den tyske studenterorganisation påtog sig en ledende rolle indenfor dette felt.

Alt i alt et helt igennem spændende og inspirerende første møde med IPPNW. Jeg ser frem til flere af slagsen fremover.

Gideon Ertner, læge

FÖREDRAG OCH WORKSHOPS UNDER KONGRESSEN

Vi har valt att här lägga in tre korta sammanfattningar från kongressens föreläsningar och workshops. Flera finner du på vår hemsida www.slmk.org under fliken BLOGG. Många av föredragen från Basel finns tillgängliga på www.ippnw2010.org under Plenary Documents

Documents

Red

Rapport från plenardiskussionen *Economy, Power and Nuclear Weapons*

Ekonomi, makt och kärnvapen var temat för den första plenardiskussionen på kongressens sista dag. Professor Dumas från University of Texas och professor Flassbeck från UNCTAD¹ gav sina vitt skilda perspektiv på ämnet.

Dumas inledde med att försöka avdemonisera ekonomin som en enbart negativ faktor i länders relationer. Ekonomin ska istället användas som medel till att uppnå säkerhet, fred och stabilitet. Med fredsbevarande ekonomi (*peacekeeping economy*) kan man uppnå större säkerhet än vad någonsin soldater kan. Säkerhet är, menade Dumas, istället en fråga om relationer. Som exempel anförde han det kalla krigets dagar, då USA inte alls hade någon plan för om en attack skulle komma från Storbritannien eller Frankrike. Med dessa länder hade USA stabila och ömsesidiga relationer. De ekonomiska relationerna bör vara balanserade och ömsesidigt gynnsamma för att vara fredsbevarande. Exploatering kan däremot fungera i motsatt riktning. Relationerna utmärks då av att fördelarna endast går i en riktning. Dumas citerade Adam Smith från 1776, av många betraktad som kapitalismens fader, som menade att det brittiska imperiet på sikt var ohållbart och dåligt för det brittiska folket, även om några få tjänade på det. Ekonomisk obalans är aldrig en framkomlig väg på lång sikt.

Europeiska unionen är enligt Dumas ett framgångsrikt exempel på hur fred kan byggas med goda ekonomiska relationer. Daglig e-postkontakt och sociala interaktioner ger inget utrymme för stereotypa föreställningar om de andra. Problem löses på ett konstruktivt och fredligt sätt innan de blir överstigliga, och väpnade konflikter ter sig allt mer otänkbara.

I tusentals år har vi försökt skaffa oss säkerhet genom att kontrollera och dominera andra. I tusentals år har blod flutit i krig och dispyter. Men Dumas är positiv. Liksom Adam Smith tror han att människor kan lära av historien och att fred och välstånd går hand i hand, även om detta inte är den väg vi vandrar idag.

Hoppet Dumas ingöt bleknade snart när den betydligt mer pessimistiske **Flassbeck** började tala. Lagen som råder på finansmarknaden idag är djungelns – att äta eller ätas. Som exempel tog Flassbeck Islands situation under finanskrisen. I enlighet med djungelns paradig frågar man sig inte vem som gjorde detta, eller varför landet befann sig i denna vanskliga

position; man lägger istället all skuld på landet självt. Vidare anfördes Ungern, Brasilien och Grekland som exempel på länder som fallit offer för den internationella ekonomins cynism. ”Man vill inte investera pengar i långsiktiga investeringar, man vill tjäna pengar de kommande tre veckorna.”

När det kom till EU skrädde inte Flassbeck orden. Greklands kris beror inte på att de fifflat lite med siffrorna, utan att deras nordliga grannar brutit mot de ekonomiska regelverken i femton år. Konflikter som borde analyseras tystras ned av media och den politiska makten i Tyskland. Där Dumas menade att EU var exempel på jämställda ekonomiska relationer, menade Flassbeck att EU präglades av djupa ekonomiska orättvisor mellan länderna. På frågan vad lösningen är, menade Flassbeck att det inte fanns en sådan. När nästa kris inträffar, kommer vi att förstå att inget har ändrat sig sedan den förra krisen. De sydliga EU-länderna måste lämna unionen, och det europeiska integrationsprojektet kommer att gå i stöpet. Den globala ekonomin är svårstyrd och besvärlig, med små länder som sätter sig på tvären i FN, men idag finns inga alternativ. Runtom i värden kommer vi att se allt mer sönderfall i de ekonomiska relationerna. Som en parallell till dagens finansiella kris beskrev Flassbeck avslutningsvis mellankrigstidens svåra depression. ”Hur löstes den? Den löstes inte. Den försvann i ett krig! Och som en fågel Fenix steg en ny ekonomi upp ur askorna.”

Dumas värjde sig för Flassbecks ragnaröksskildring och invände att Tyskland under trettioalet led under en allvarlig ekonomisk obalans och att de inte fick chans att tjäna pengar själva genom jämlika ekonomiska relationer. Vi bör lära av detta och vinnlägga oss om att skapa en hållbar säkerhet genom att upprätta ömsesidiga, jämlika ekonomiska relationer. Vidare menade Dumas att detta är en framkomlig väg till hållbar fred, och att den militära definitionen av säkerhet är allför snäv. I en sådan tolkning av säkerhet finns det inget utrymme för avrustning av kärnvapen. ”Fred är möjlig när den kan praktiseras.”

Andreas Tolf
andreas.tolf@slmk.org

1 UNCTAD: United Nations Conference on Trade and Development

Vad kostar kärnvapnen?

Referat från workshopen "Nuclear Weapons: At What Cost?" som leddes av Christoph Frei, statsvetare och professor vid Universität St. Gallen.

Det finns inga säkra uppgifter om vad kärnvapnen kostar. Alla uppgifter är uppskattningar. Det finns ingen officiell statistik. Nästan alla uppgifter är sekretessbelagda. Ingen ansedd forskningsinstitution (t.ex. SIPRI) har några säkra siffror. Det är mycket svårt att sortera ut kostnaderna för kärnvapen ur militarbudgetar då de ligger på ett flertal olika ställen. Det är omöjligt att göra riktiga jämförelser mellan olika länder. Inte ens den politiska ledningen i kärnvapenstaterna vet exakt vad vapnen kostar. Det finns ett hemligt samförstånd inom den politiska eliten, de vill inte tala om detta ämne. Och det finns mycket liten eller ingen offentlig debatt.

Två personer har forskat på kostnaderna över tid, Stephen Swartz och Bruno Barillot. Stephen Swartz med medarbetare har i boken *Atomic Audit*¹ beräknat USA:s samlade kostnader 1940-1996 till 5,5 biljoner (5 500 000 000 000) dollar, allsa ungefär 100 miljarder dollar per år, av skattebetalarnas pengar. Men som Christoph Frei påpekade, här saknas en kalkyl över kostnader för hälsovård och miljöförstöring. Man hade inte börjat tänka i de banorna ännu.

Bruno Barillot beräknar i boken *Audit Atomique* kostnaden för det franska kärnvapenprogrammet 1945-1998 till 500 miljarder francs motsvarande 275 miljarder euro. (Det kan tilläggas att det även finns en bok från Internationella Fredsbyran, IPB: Nuclear Weapons: At What Cost? av Ben Cramer, 2009.)

USAs kostnad för kärnvapnen för budgetåret 2008 angavs till 52,4 miljarder dollar. Kostnadsfördelningen visades med ett

cirkeldiagram. Häri inräknades en post för 'Health and Environment' på 8,3 miljarder dollar, medan 'Nuclear threat reduction' gick på 5,2 miljarder, allsa mindre än en tusendel.

USA:s Department of Energy, uppskattar den framtida kostnaden för att röja upp efter sex årtionden av karnvapenproduktion till 320 miljarder dollar. Men hur räknar man värdet på *nuclear wastelands*? Marshallorna är helt förstörda, det går inte att bo där.

Som ett underlag för diskussion visade Christoph Frei en tabell över uppskattade karnvapenutgifter i kärnvapenstaterna för ar 2008, dels räknat per capita, dels i totala siffror. Räknat per capita ligger Israel högst, med USA som tvåa, Frankrike trea, Storbritannien fyra, Ryssland femma, Nordkorea sexa. Betydligt lägre ligger Pakistan, Kina och Indien. Men räknat på det totala beloppet ligger USA skyhögt över de andra. Närmast efter kommer Ryssland med en dryg tiondel av USA:s utgifter.

Slutligen poangterade han att den andel av militärbudgeten som går till kärnvapen hos de fem erkända kärnvapenstaterna i regel ligger på bara 10-15 %. Det är enorma summor som går till militären. Men varför bygga tusentals kärnvapen om det skulle "räcka" med ett par hundra? Bland en lång rad faktorer pekade han särskilt på en komponent av upplevt hot och rädsla ("ju fler kärnvapen desto säkrare") samt på grupptänkande och karnvapenindustrins lobbyverksamhet. Kärnvapen har ansetts vara billiga och ge "more bang for a buck". Men makt-havarna synes ha en anmärkningsvärd brist på förståelse för vad dessa program kan komma att kosta i framtiden, ansåg föreläsaren.

Meit Krakau

Den "fredliga atomen" förvandlad till handelsvara?

Intervju med en av deltagarna i den ryska delegationen till Basel

Foto: Christina Vigre Lundius

Aleksander Jemeljanenko (t.h.) tillsammans med Evgenij Chazov, en av IPPNW:s grundare

Under kongressen intervjuades Aleksander Jemeljanenko av Nelli Jonasson Filippova från SLMK. Aleksander ar korrespondent för den ryska tidningen "Rosijskaja Gazeta". Under många ar har han arbetat med frågor om kärnvapen och atomenergin. Bland de böcker han har skrivit kan nämnas "The Sredmash Archipelago", och ett verk i två delar "Atom bez grifa sekretno: tochki zrenija IPPNW" (Atom utan hemligheter – IPPNW:s syn). Han skrivit ett stort antal artiklar i ämnet och ar medförfattare till "Human Factor and the risk of Nuclear War". Han planerar nu att skriva en ny bok.

Vid samtalet deltog från SLMK även Gunnar Westberg, Klas och Christina Lundius, Leonore Wide och Josefin Lind samt från den ryska föreningen Roman Dolgov och Svetlana Tichomirova.

Nelli: Vad kommer boken att innehålla? Blir det enbart en analys av det som varit eller kommer du att undersöka och beskriva den aktuella internationella situationen och utifrån den granska den tidigare kärnenergi-politiken?

Aleksander: Min plan är att det ska bli ett samlingsverk med dokument, artiklar, kartor, illustrationer och rapporter från olika specialister: läkare, ekologer och forskare från olika delar av Ryssland och före detta Sovjet. Det finns två tänkbara alternativ: för det första att ge ut boken som en atlas, med ett minimum av text och på engelska. Det blir då en kortvariant för europeiska länder. Det andra alternativet, med mera text och mer information, på ryska och möjligen på engelska, förutsätter att vi hittar någon som kan ge ekonomiskt stöd för översättning.

fortsättning på nästa sida.

¹ Boken kommer att finnas tillgänglig i SLMKs virtuella bibliotek, meit.krakau@slmk.org

N: När räknar m med att boken kommer ut?

A: Vi planerar den ska vara klar till nästa världskongress i Hiroshima 2012.

Förutom denna bok planerar Aleksander att skriva en tredje version av boken *Atom Declassified* med namnet "Arhipelag Sredmash 3", där han kommer att skriva om det ryska atomministeriet *Rosatom* och hur det fungerar idag.

N: Varför just den boken?

A: Situationen har förändrats. Tidigare hade *Rosatom* ett övergripande ansvar för både det militära och det fredliga atomprogrammet, men idag är dessa två delar åtskilda och det civila och militära programmet har var sin egen ekonomi. Varför finns det skäl att oroas över det? Jo, den "fredliga atomen" förvandlas nu till en handelsvara, som spelar en allt större roll i marknadsekonomin. Men man vet ju att ju mer man tänker på pengar, desto mindre tänker man på säkerhet. Många kända vetenskapsmän, som tidigare arbetat i atomindustrin, är därför jätteoroliga för den nuvarande situationen.

Nästa fråga till Aleksander var: "Vad tänker du om Iran? Kommer de använda uran för fredliga syften eller kommer de att försöka anrika uran för att tillverka atombomber?"

A: Självklart vill de få tillgång till anrikat uran, men reaktorerna i Bushehr är anpassade för de speciella kapslarna från Ryssland. Dessa ska föras in i reaktorn och sedan ska de tas ut och skickas tillbaka till Ryssland, under sträng kontroll av IAEA och ryska specialister.

N: Kan de använda annat uran?

A: Nej, hela den teknologiska processen är konstruerad bara för det bränsle som kommer från Ryssland. Avtalet om detta är redan klart, men huruvida man kommer att följa det eller inte, ja det får tiden utvisa.

Men vi får hoppas på det bästa.

*Nelli Jonasson - Filippova
nelli@slmk.org*

Rapport från studentmötet

Foto: Beverly Lorraine Ho

IPPNW-studenter åskådliggör kärnvapenhotet inför häpna Baselbor

"En styrka hos IPPNW är dess studenter!" inledde co-president Vappu Taipala studentmötet. Kampen mot kärnvapen, liksom mot så många andra sjukdomar, bedrivs bäst med prevention, och ju tidigare insatser, desto bättre. Mötet, där Åsa Lindström, Alexander Unge, Wenjing Tao och Andreas Tolf deltog, bestod bland annat av föreläsningar, workshops och sociala aktiviteter.

De två internationella studentrepresentanterna, Agyeno Ehasé från Nigeria och Wenjing Tao, hade tjänat studentrörelsen i två år och det var nu deras tur att lämna vidare stafettpippen. Efter en omröstning, föregången av livliga diskussioner om vem som kan betraktas som läkarstudent, valdes Leila Moein från

Iran och Ogebe Onazi från Nigeria. En man och en kvinna, från olika delar av världen, och med olika intresseområden inom organisationen: detta ger goda förutsättningar för att studentarbetet även fortsättningsvis ska bedrivs med den mångfald och kreativitet som präglade studenternas engagemang hittills.

Som en upptakt till världskongressen hade trettio tre studenter från ett dussintal länder cyklat sjuhundra femtio kilometer från Düsseldorf, längs Rehn till Basel. På vägen, som gick genom Tyskland, Frankrike och Schweiz, hade de stannat till i många städer och byar med sitt budskap om ett Europa fritt från kärnvapen. Ett särskilt uppmärksammat stopp var i den tyska staden Büchel, där NATO-kärnvapen förvaras. I vita

rockar och med ett nukleärt skådespel demonstrerade studenterna utanför militärbasen. Vid ankomsten i Basel hade de studenter som inte deltagit i cykelturen samlats för att hälsa dem välkomna. Prick klockan arton skrek en av studenterna och pekade mot skyn. Vad är det som faller från himlen? Ett par sekunder senare föll plötsligt alla studenter till marken. Till tonerna av en stillsam duett om livets bräckliga skönhet och med omkullfallna läkarstudenter framför ögonen bjöds skådespelets häpna åskådare in att begrunda livets korthet i allmänhet och kärnvapenhotet i synnerhet.

*Andreas Tolf
andreas.tolf@slmk.org*

Den schweiziska utrikesministrernas tal till kongressdeltagarna i Basel

”President of IPPNW Switzerland, President of the Executive Council of the Canton of Basel-Stadt, Rector of the University of Basel, Excellencies, Ladies and gentlemen,

It is a great pleasure and an honor for me to address you today. I thank the International Physicians for the Prevention of Nuclear War, and specifically the organizing team around Professor Nidecker, for bringing us together and giving us the opportunity to discuss one of the most pressing issues of our time. I thank the President of the Executive Council of the Canton of Basel-Stadt, Dr. Guy Morin, and the City of Basel for your generous hospitality and for making available your excellent infrastructure. Basel is known for its creativity, its work ethics and its love of life and culture. These are most relevant qualities which I trust will positively impact on the work of this Conference.

The topic of our meeting – nuclear disarmament – is of crucial importance to all of us. I would like to address it by first reviewing recent trends in nuclear disarmament. I will then assess the challenges we face and the policy responses that non-nuclear-weapon States like Switzerland and civil society organizations like the IPPNW could and should give to these challenges.

In nuclear disarmament, we are confronted with a mixed picture. There have been positive developments recently, but we are far from a satisfactory state of affairs. Serious challenges remain ahead of us.

On one side, nuclear disarmament has been experiencing a revival. The New START Treaty on the reduction of strategic nuclear weapons, signed in April this year, certainly is a favorable development. Russia and the US have found their way back to the negotiating table. They have taken the lead that the world expects of the two major nuclear powers. We welcome the signing of this new treaty and urge the two states to ratify it as soon as possible.

I also regard this year’s Review Conference of the Nuclear Non-Proliferation Treaty (NPT) as successful. All States represented at the Conference have reconfirmed the three basic NPT commitments. The nuclear-weapon States have committed to

eliminate their weapons, the non-nuclear-weapon States not to acquire such weapons, and all States have reconfirmed the right of States to use nuclear energy in a peaceful way. The Conference has also decided on an action plan, which is a step forward – even though the level of ambition of most actions is rather modest. The revival of interest in civil society in nuclear disarmament is another positive development. Your organization has been a steady advocate of nuclear disarmament over the years. It has been joined by more and diverse actors in recent years, including elder statesmen. I am convinced that sustained action by civil society is one of the most important driving forces of nuclear disarmament. Without denying these positive developments, we have to face the fact that serious

threats and challenges remain:

- The existence of thousands of nuclear weapons continues to pose an existential threat to the world. If used, they would eliminate human life on this planet.
- Many of these weapons are ready to be fired within minutes. These alert levels date from the Cold War. It is a terrifying idea that a President might have to decide – within minutes – on launching the apocalypse, based only on early warning information.
- Some nuclear powers are still building up their arsenals in quantitative terms, and all are upgrading them in qualitative terms.
- A regional nuclear war is a more probable scenario than a global war. But even a regional nuclear war would have a catastrophic global impact: on the world climate, on food production, on the economy and on migration.
- There have been serious cases of proliferation of nuclear technology and materials. The fatal attraction of nuclear weapons seems unbroken.
- And last but not least, terrorists are thought to be seeking nuclear weapons or building radiological weapons. There is little doubt that terrorists would use them if they had them.

These threats are very serious. However, the most serious challenge in the long term is to be seen in the security doctrines of the nuclear-weapon States. Let me explain this point. The threats I have just mentioned can be addressed. There is a solution to them; it is called nuclear elimination. If nuclear weapons are abolished, the danger of accidental or willful use, of proliferation and use by terrorists will all be gone. So why don’t we go down the road of nuclear abolition? The reason resides in the security doctrines of the nuclear-weapon States. While there have been some adaptations to these doctrines recently, there has been no fundamental shift in the role attributed to nuclear weapons. Two decades after the end of the Cold War, nuclear deterrence is still at the center of these doctrines.

This is the heart of the problem. Some States still rely on nuclear weapons and consider them useful for their security. In their doctrines, they present them as the ultimate security guarantee. The basic contradiction in this position is however: If these weapons are so useful to some states, why not to others? How can one expect other states not to aspire to nuclear weapons?

The Nonproliferation Treaty forbids States not having nuclear weapons to acquire them. But can we expect this Treaty to hold forever and for every State if one of its commitments – complete nuclear disarmament – is seen not to be honored? As doctors you will permit me to make a parallel with health policy. If you

continue to smoke, seem to enjoy it and show no sign of quitting, how can you expect others not to start smoking?

Credibility is at the heart of health education and disarmament alike. Only if you are credibly committed to non-smoking will you be able to lead others not to start smoking. Only if you disarm, will you have the credibility to demand others to forgo the nuclear option.

What we need are credible commitments from the nuclear-weapon States to complete disarmament. Long-term visions of a nuclear-weapons-free world are not sufficient. Political promises do not suffice either. The NPT contains such a promise. It has not been honored in 40 years. Non-nuclear-weapon States and civil society have become suspicious of promises. What they want to see is real progress. And such progress is credible only if states enter into legally binding commitments. It is time to “change gear”. We need to outlaw nuclear weapons and we need to outlaw them for all states – not just for some. This is the only sustainable way to eliminate the nuclear threat. Let me now look into the role which non-nuclear-weapon States like Switzerland and civil society organizations could play in the disarmament arena. We are all stakeholders in our planet’s survival. We have the right – and the obligation – to get involved. We cannot leave disarmament to the nuclear-weapon States. We cannot leave health policy to the smokers.

What can we do in concrete terms?

- We need to keep disarmament on the agenda and in the public debate. We have to make it clear over and over again that security doctrines based on nuclear deterrence are not sustainable. They are an invitation to nuclear proliferation and to arms build-up.
- We need to actively engage with the nuclear-weapon States. We must let them know our concerns and expectations.
- We also have to support visionary politicians within the nuclear-weapon States. The political will to disarm can change. We need to propose legal instruments to help nuclear-weapon States translate their political will into tangible, durable results.
- We can offer platforms for disarmament talks and negotiations. Switzerland, as a neutral country and host of the Geneva disarmament platform, plays a specific role in this respect.
- We can offer intermediate steps on the way towards complete disarmament, such as proposals which lead to reducing the alert levels of nuclear weapons. Switzerland, along with other countries, has been active in this area. It has sponsored a United Nations resolution and produced a study on the issue, in cooperation with Russian and US experts.
- We need to work towards reforming the institutions which are responsible for negotiating disarmament treaties, such as the Conference on Disarmament which has been blocked for far too long. We need to work for its revival.
- We need to reach out to relevant constituencies within the nuclear-weapon States, for instance the military. Many military leaders are aware that nuclear weapons are actually unusable. They are unusable between the major powers which have second-strike capability. And they are unusable in confronting terrorism. Military leaders are starting to view nuclear weapons

more as a very costly liability than an asset.

- And, most important, we need to insist on the inherently inhuman nature of nuclear weapons and the catastrophic humanitarian consequences of their use. This will help prepare the ground for outlawing and ultimately eliminating them. Switzerland, the depositary of the Geneva Conventions, feels a special responsibility in this respect. Your organization holds the same convictions. We need to bring the humanitarian perspective to the heart of the debate on nuclear disarmament. We need to delegitimize nuclear weapons. At the NPT Review Conference in May, I denounced nuclear weapons as immoral and illegal: They are fundamentally immoral because they cause massive and indiscriminate destruction in terms of human lives, material resources and consequences for the environment - and all this in a timeframe over which human beings have no control. Nuclear weapons are not just weapons of mass destruction, they are weapons of extermination.

Nuclear weapons are illegal by their very nature with regard to international humanitarian law: They are indiscriminate in their effect; their use violates without exception all fundamental principles and rules of international humanitarian law. I see no realistic scenario where this weapon could be used without violating international humanitarian law.

To promote the debate, Switzerland has presented a study on the subject of delegitimizing nuclear weapons. Similarly, my country has been successful in working for the inclusion of a reference to international humanitarian law in the outcome document of the NPT Review Conference.

The world still lives under the Damocles’ sword of nuclear weapons. These weapons could, within minutes, destroy everything we value: our lives, our environment, our culture, our children’s and grandchildren’s future. As long as these weapons exist, the dangers remain of wilful or accidental use, or of theft and use by terrorists. It is thus a matter of reason and responsibility to work towards outlawing and eliminating nuclear weapons. My country is actively committed to this goal.

And so is your organization. As physicians, you have a special mission to preserve human life. I commend you on pursuing your vocation not only in your daily work in practices and hospitals but also at the political level. Governments need the constant and constructive input of civil society.

I agree that the vision of a world without nuclear weapons may not be realized in the short term. But it is not an illusion either. Nuclear weapons were created by human beings. They can be eliminated by human beings. Yes, this will be difficult. Nuclear weapons cannot be uninvented. We will need an unprecedented system of controls and verification. But this is not impossible. There is no law of nature stating that humanity cannot get rid of nuclear weapons.

States, civil society, all of us have a role to play in making the vision of a world free of nuclear weapons a reality. Let’s get to work!

I thank you for your attention.”

INTERNATIONELL UTBLICK

Red Inge Axelsson · inge.axelsson@miun.se

NPT

Icke-spridningsavtalet (Nuclear Nonproliferation Treaty, NPT) ska hindra att kärnvapen sprids till nya länder. Avtalet omförhandlas eller ses över vart 5:e år. I maj 2010 var det tid för en sådan "review conference" i New York. År 2005 blev konferensen ett fiasko men i år blev det stora framsteg enligt Alison Kelly från irländska utrikesdepartementet. Konferensen resulterade i handlingsplaner för nedrustning, icke-spridning, fredlig atomenergi och en zon fri från kärnvapen och andra massförstörelsevapen i Mellanöstern. Alison Kelly avslutar sin essä med optimism:

"The 2010 conference certainly will be seen as a milestone in the history of the NPT. States demonstrated the political will and capacity to work through seemingly intractable differences in the interests of strengthening international peace and security. The immediate outcome is the reinvigoration of the treaty and a process back on track, an achievement bringing the international community one step closer to the eventual elimination of nuclear weapons and a safer world for all of its citizens." *Alison Kelly. NPT: Back on Track. Arms Control Association* (<http://www.armscontrol.org>) Arms Control Today > July/August 2010 > NPT: Back on Track

Nya START

Svårt att hålla reda på alla avtal om kärnvapen? Det tycker i alla fall jag. Här kommer några rader om Nya START: "The New Strategic Arms Reduction Treaty (New START) was signed on April 8, 2010 in Prague by Russia and the United States. New START would replace the 1991 START I treaty, which expired December 2009, and supersede the 2002 Strategic Offensive Reductions Treaty (SORT), which would terminate when New START enters into force. New START continues the bipartisan process of verifiably reducing U.S. and Russian strategic nuclear arsenals begun by former Presidents Ronald Reagan and George H.W. Bush. Once ratified by both nations, New START would be the first verifiable U.S.-Russian nuclear arms control treaty to take effect since 1994."

"Nuclear warhead limit: Seven years after entry into force, New START limits accountable deployed strategic nuclear warheads and bombs to **1,550**, down approximately 30 percent from the 2,200 limit set by SORT and down 74 percent from the START-accountable limit of 6,000. Each heavy bomber is counted as one warhead." *Arms Control Association* (<http://www.armscontrol.org/>)

Möjligheter med Nya START

Vid toppmötet i Reykjavik i oktober 1986 stödde både Mikael Gorbatjov och Ronald Reagan idén att eliminera alla kärnvapen. Men sedan glömdes idén bort bland makthavare tills den väcktes till liv genom två tidningsartiklar 2007 och 2008 av George Shultz, Henry Kissinger, William Perry och Sam Nunn. Det bilaterala (Ryssland-USA) New START kan bereda vägen för djupare förtroende mellan de två länderna och därmed fortsatt vandring mot en värld fri från kärnvapen. Verifikation (kontroll att avtalet efterföljs) är inget olösligt problem. Problemen är politiska snarare än tekniska eller militära. Det är viktigt att nedrustningen får stöd från många länder.

James E Goodby i SIPRI yearbook 2010

Uttalande av svenska f.d. stats- och utrikesministrar samt SIPRIs ordförande 10 april 2010

"Massive use of existing nuclear arsenals would destroy all life on earth, a global suicide."

"We fully endorse the Vision of a World Free of Nuclear Weapons as presented by the four US statesmen. At the same time we encourage and support concrete and practical steps towards achieving that aim."

"The Canberra Commission stated in 1996 that as long as nuclear weapons exist they sooner or later will be used. It would not be wise to allow passivity test the validity of that statement. Science has provided humanity for the first time in its existence with a capability to self-destruction. The question now is if we have the collective will and wisdom to step out from the shadow of annihilation and transform the Vision of a World Free of Nuclear Weapons into reality."

Ingvar Carlsson, Karin Söder, Hans Blix och Rolf Ekéus
<http://www.sipri.org/medial/newsletter/essay/april10>

Mayak 1957 och skogsbränder 2010

I augusti rasade okontrollerade skogsbränder i Ryssland, också vid den hemliga "atomstaden" Tjeljabinsk-65, alias Tjeljabinsk-40, alias Mayak (som betyder fyr). Det var här i plutoniumfabriken som en katastrofal olycka 1957 ledde till radioaktiv kontaminering av ett stort område i Uralregionen. Ytterligare olyckor skedde sedan under 1960-talet. I somras var man rädd för att bränderna skulle exponera radioaktivt material så att det kom upp i luften och blev en hälsofara. Jag vet inte hur det blev; bränderna har försvunnit ut nyhetsflödet.

www.en.wikipedia.org

“the nuclear abolitionist movement is now being mainstreamed.”

Hugh Gusterson, professor i antropologi och sociologi vid George Mason University, har skrivit en kolumn om filmen **Countdown to Zero** och därmed om försöken att utrota kärnvapnen. Dessa försök har letts av halvknäppa idealister och aktivister men nu har rörelsen nått maktens boningar och det är helt andra människor som tagit över ledningen:

“Great historical changes begin as the quixotic obsessions of a vanguard of idealists who are seen as dangerous radicals or ideological deviants by many of their contemporaries. Think of the first advocates of the abolition of slavery, the first suffragettes, and the first gay rights activists.

For a cause to prevail – for slavery to be abolished, women to get the vote and gays to live with open acceptance – the cause must move from the fringe to the mainstream. As a cause is mainstreamed, the power to tell its story passes to very different people – not outsiders who thunder about right and wrong, but those closer to power who think in terms of the horizon of the practical. In other words, those who once dismissed an idea must become its advocates, as those who pioneered the idea lose ownership of it.

It is unclear whether nuclear weapons will be abolished, but it is clear that the nuclear abolitionist movement is now being mainstreamed.”

“Indeed the reason that people like Henry Kissinger and Graham Allison have switched sides in the debate on nuclear abolition is that they fear a world where nuclear deterrence stops working because the people thinking of attacking American cities have no territory against which retaliation might be threatened.”

H Gusterson. Now showing: Countdown to Zero. Bulletin of the Atomic Scientists 3 August 2010.

17 väpnade konflikter under 2009

Antalet krig, eller väpnade konflikter, har stadigt minskat sedan början av 1990-talet. Alla de 17 krigen under 2009 var inbördeskrig och i de flesta krigade man inte om markområden utan om regeringsmakt. Krigen utkämpades i Ruanda, Somalia, Sudan, Uganda, Colombia, Peru, USA, Afghanistan, Indien (Kashmir), Myanmar/Burma, Pakistan, Filippinerna (två krig), Sri Lanka, Irak, Israel/Palestina och Turkiet.

Jekaterina Stepanova i SIPRI yearbook 2010

Militärutgifter 2009

De fem länder med största militära utgifter 2009 var (värden i % av hela världens militära utgifter) var: USA 43 %, Kina 7 %, Frankrike 4 %, Storbritannien 4 % och Ryssland 4 %.

Angivna militärutgifter för Kina och Ryssland är uppskattningar från SIPRI. USA har 10 gånger större utgifter än Ryssland!

Sam Perlo-Freeman et al. i SIPRI yearbook 2010

WMA arbetar för eliminering av kärnvapen

“The [World Medical Association] considers that it has a duty to work for the elimination of nuclear weapons. Therefore the WMA:

- condemns the development, testing, production, stockpiling, transfer, deployment, threat and use of nuclear weapons;
- requests all governments to refrain from the development, testing, production, stockpiling, transfer, deployment, threat and use of nuclear weapons and to work in good faith towards the elimination of nuclear weapons; and
- requests all National Medical Associations to join the WMA in supporting this Declaration and to urge their respective governments to work towards the elimination of nuclear weapons.

The World Medical Assembly, Seoul, Korea, October 2008”

Källa: Zero is the only option (IPPNW och SLMK) som återfinns på www.slmk.org

Återhållsam insats av utrikesminister Carl Bildt vid NPT Review Conference maj 2010

Det finns två globala hot mot mänskligheten och biosfären: klimathotet och kärnvapnen. Båda hoten är sedan länge välkända, de är orsakade av mänsklig aktivitet och vi kan med rationellt handlande avvärja dem.

Med synliga effekter på klimatet i form av en stigande global temperatur börjar nu allt fler reagera och planera för ändrade energisystem. Människor är hörbart oroliga, en rättmätig oro som tar allt större plats i våra medier. Men kärnvapenhotet är nästan osynligt, trots att dess effekter kan vara minst lika skadliga som koldioxidutsläppens växthuseffekt. Det välorganiserade motståndet mot kärnvapnens dårskap, i organisationer som IKFF¹, IPPNW, IALANA², den buddistiska föreningen Soka Gakkai och ICAN kommer sällan till uttryck i media.

En bomb över en storstad innebär kanske en miljon människor döda av värme- och tryckvåg och radioaktivitet och än fler svårt skadade. Bebyggelse, infrastruktur inklusive sjukvård förintas. Hundra bomber detonerade i ett regionalt krig till exempel mellan Indien och Pakistan skulle enligt modern forskning kunna leda till klimatpåverkan med global temperatursänkning och svår svält för jordens befolkning. Ett stort kärnvapenkrig, om än föga sannolikt, innebär en massiv global katastrof.

Förbud mot spridning finns formulerat i icke-spridningsavtalet (NPT) som i år fyllde 40 år. Det efterlevs förhållandevis skapligt. 189 stater har förbundit sig att följa detta. Kärnvapenmakterna Indien, Pakistan och Israel står utanför och Nordkorea har lämnat den. Media bevakar noggrant risken för spridning till länder som Nordkorea, Iran och nu senast Burma- och världssamfundet agerar.

I icke-spridningsavtalet förbinder sig de fem kärnvapenmakterna USA, Ryssland, England, Frankrike och Kina att "in good faith" rusta ner. Det är klokt av dem eftersom kärnvapen är förskräckligt dyra, orimligt farliga och politiskt och militärt oanvändbara. Men efterlevnaden är dålig, och detta trots att det inte går att motivera innehav av dessa vapen med rationella argument. De enorma summor pengar som spenderas på

kärnvapen behövs dessutom till fattigdomsbekämpning, utveckling och sjukvård i tredje världen, till att lösa den pågående ekonomiska krisen och till att avvärja den hotande klimatförändringen.

Med dessa insikter är det närmast tragiskt att läsa slutdokumentet från årets översynskonferens av NPT i maj i år. Det är fyllt av vackra ord om humanitär och internationell rätt och om behov av nedrustning. Man nämner möjligheten av en konvention eller någon form av legalt ramverk för kärnvapenedrustning, men dokumentet saknar bindande åtaganden från kärnvapenmakterna. Under förhandlingarna har dessa konsekvent motarbetat varje förslag till konkreta åtgärder som rests från icke-kärnvapenländer. Detta är ett mönster man följt alltsedan NPT:s tillkomst och innebär att kärnvapenmakterna även nu förbehåller sig rätten till fortsatt innehav.

Kärnvapen är status- och maktsymboler, dyra och praktiskt oanvändbara, som fetischer med närmast övernaturlig kraft. Att utsätta världen för dess hot, att hävda "vår rätt till innehav och er skyldighet att avstå" är moraliskt förkastligt och i strid mot intentionerna i NPT, Internationella domstolen i Haags utlåtande från 1996 och FN-deklarationen med dess krav på fredlig samexistens och efterlevnad av internationella överenskommelser.

Utrikesminister Carl Bildt har tidigare uttryckt en ambition att verka för kärnvapenedrustning. Men under sina två dagar långa närvaro under NPT-konferensen gjorde han en anmärkningsvärt återhållsam insats. Han kom inte med något konkret förslag som kunde påskynda nedrustningsprocessen och fogade sig i kärnvapenmakternas självpåtagna rätt till fortsatt kärnvapeninnehav i strid mot avtal. Det vore mycket bättre om regeringen talade mindre om behovet av kärnvapenedrustning inför svenska folket och mer till dem som ska skrota dem, och inte tvärtom. Vart har vår modiga och kloka tradition från Alva Myrdals och Inga Thorssons dagar ifråga om kärnvapenedrustning tagit vägen?

Gösta Alfvén

Vice ordf i SLMK:s Stockholmsavdelning

1 IKFF: Internationella Kvinnoförbundet för Fred och Frihet

2 IALANA: International Association Of Lawyers Against Nuclear Arms

En kärnvapenfri värld – vision eller hägring?

Temakväll med presentationer och diskussion

6 december kl 18.30

ABF-huset, Sveavägen 41, Stockholm

I maj i år hölls den åttonde konferensen sedan år 1970 för översyn av icke-spridningsavtalet för kärnvapen (NPT Review Conference).

- Vad kom man fram till?
- Hur reagerar kärnvapenstaterna?
- Minskar risken för kärnvapenspridning?

Ett samarrangemang mellan Artister för Fred och Svenska Läkare mot Kärnvapen.

SLMK klimatkompenserar för flygresor

Vi har listat alla flygresor som gjorts av SLMK-medlemmar och som betalats av SLMK under det gångna verksamhetsåret. Med hjälp av flygkalkylatorn på www.tricoronagreen.com har vi beräknat kostnaden för klimatkompensation.

Sammanlagd reslängd: 126 700 person-km (förra året 132.500 person-km). Totalt utsläpp: 33,6 ton koldioxidekvivalenter (förra året 35.5 ton). Kostnad: 841 Euro, motsvarande 7730 kr, som föreningen skickat till Vi-skogen enligt årsmötets beslut. Vi-skogen har tackat och garanterar plantering av 386,5 träd då varje träd kostar 20 kr.

Vi-skogen är verksam i fyra länder runt Victoriasjön: Uganda, Kenya, Tanzania och Rwanda. Trädplanteringen motverkar jorderosion och ger bättre skördar. Men Vi-skogen arbetar inte bara med trädplantering. Afrika är den kontinent som är mest sårbar för klimatförändringarna. Vi-skogen har ett program för att mildra effekterna av klimatförändringarna genom att lära ut hur småbönder kan ställa om sitt jordbruk till hållbar odling. Modellen kallas Plan Vivo och har ett starkt inslag av fattigdomsbekämpning.

*Meit Krakau
meit.krakau@slmk.org*

ORDEN SOM BEFRIAR

Ord är viktiga. I krig utvecklar länder ett system av ord som skall visa att det egna landet med sina bombningar verkar för frihet och rättvisa, medan motsidan är terrorister och krigsherrar. Detta gäller även beträffande kärnvapen. Vi bör utveckla ett språkbruk som visar att kärnvapenstaterna är avvikarna, medan kärnvapenfrihet är det normala.

Säg inte Icke kärnvapenstater. Det låter som om vi saknade något. Säg **Kärnvapenfria stater**. De länder som avskaffat sina kärnvapen – Sydafrika, Ukraina, Vitryssland, Kazakstan – kan vi kalla **Kärnvapenbefriade stater**.

Kalla gärna Kärnvapenstaterna för **Ännu icke kärnvapenbefriade stater**, dom har ju lovat gång på gång att avskaffa alla sina kärnvapen.

Vi bör så mycket som möjligt beskriva kärnvapenfrihet i positiva termer, kärnvapeninnehav som en belastning.

Kom gärna med fantasifulla förslag, till infobladet eller till hemsidan!

Eller goda eller avskräckande exempel som du sett!

*Gunnar Westberg
gunnar.westberg@slmk.org*

Alltså:

Kärnvapenfri säkerhetspolitik
Kärnvapenfrihet
Kärnvapenbefrielse
Bli fri – kärnvapenfri!

Och för kärnvapenstater:

Kärnvapenberoende stater
Kärnvapentillvanda stater
Kärnvapenslaveri

Problemet är kanske tydligare på engelska:

Non nuclear weapon states
Nuclear weapons free states
Nuclear weapon states
Not yet nuclear weapon free states
Previous nuclear weapon states
Nuclear weapon liberated states

We should try to find positive phrases such as: Nuclear freedom; Nuclear weapons free security; Be Free, Nuclear Weapons Free; And for those under the nuclear yoke: Nuclear weapon slavery; Nuclear weapon oppression; Nuclear weapon dependence.

Mindeord om Jacob Obbekjær

Den 9. august 2010 mistede DLMK et mangeårigt aktivt medlem af DLMK: Jacob Obbekjær. Han blev 80 år. Jacob var medlem af DLMK siden dens oprettelse i 1983. Han var i mange år vores internationale repræsentant (International Councillor) og deltog i mange verdenskonferencer i IPPNW. Mange af vore svenske venner kender ham fra disse møder og møder i Skandinavien. Han interesserede sig meget for russiske forhold og talte flydende russisk, hvilket var til stor hjælp når vi deltog i møder derovre. Han var altid i godt humør og var til stor hjælp for, at vi alle fik en god oplevelse med hjem.

Af videnskabelige temaer interesserede han sig for skader ved udsættelse for lavradioaktiv stråling. Han oprettede et stort arkiv med artikler og andre materialer fra IPPNW og lagde rum til udlånsmaterialer fra DLMK. Han var med til i 1985 at udarbejde en folder til skoleungdommen om de medicinske konsekvenser af en krig med atomvåben.

Den lægelige karriere udfoldede sig på Lægecentret Friheden i Hvidovre i København, hvorfra han gik på pension for 10 år siden. Her var han en skattet praktiserende læge.

Æret være hans minde.
*Povl Revsbech
formand*

ÅRSMÖTE

Alla medlemmar hälsas välkomna till SLMK:s årsmöte. Mötet hålls lördagen den **22 januari 2011, kl 14.00 – 14.45** i Läkarförbundets lokaler, Villagatan 5, Stockholm. Sedvanliga årsmötesförhandlingar. Enkel förtäring.

Program kl 15.00 - 16.00:

Töres Theorell: Ledarskap och arbetsmiljö i atombranschen – aspekter på säkerhet i kärnenergi- och kärnvapenproduktion

Töres Theorell är professor emeritus vid Karolinska institutet och har varit föreståndare för Institutet för psykosocial medicin. Arbetsmiljön har varit i fokus i en stor del av hans forskning och under senare tid har ledarskap varit ett viktigt tema.

Kontakta meit.krakau@slmk.org om du önskar mera information.

Forskare och ingenjörer mot kärnvapen

Föreningen verkar för en kärnvapenfri värld genom att informera om kärnvapen och effekterna av kärnvapenkrig samt genom opinionsbildning. Föreningen erbjuder medlemskap till forskare och ingenjörer som vill stödja föreningens syften. Medlemskap fås genom att betala årsavgift (160 kr, resp 80 kr för studerande) till Pg 220603-5.

Ordförande

Nicholas Etherden · 031-299920
n_etherden@hotmail.com

Lars Rydén, Uppsala

Neri Voghera, Stockholm

www.sweseana.org

info@sweseana.org

Ledamöter

Stefan Andersson, Lund

Box 16365

Stefan Björnson, Nynäshamn

10327 Stockholm

Bo Höörgren, Malmö

Lars Ingelstam, Stockholm

DLMK:s bestyrelse

Formand:

Povl Revsbech
Langdalsvej 40, 8220 Brabrand
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk

Bestyrelsesmedlem:

Anton Aggernæs
Godthåbsvej 22, 4. tv
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 34 35 07
E-mail: aggernaes.a@dadlnet.dk

Deputy councillor:

Jacob Obbekjær
Lundedammen 42, 2605 Brøndby
Tlf. 36 75 13 10
E-mail: obbekjar@dadlnet.dk

Deputy councillor, redaktør:

Klaus Arnung
Kæmpehøjvej 3, 2950 Vedbæk
Tlf. 45 66 11 81
E-mail: k.arnung@dadlnet.dk

Kasserer:

Niels Dahm
Hovedvej 14, Avernakø, 5600 Fåborg
Tlf. 62 61 83 61
E-mail: dahm@avernak.dk

International councillor:

Cæcilie Bock Buhmann
Refnæsgade 53, 3. tv
2200 København N
Mobil-tlf. 26 18 95 06
E-mail: cbuhmann2002@yahoo.com

DLMK:s sekretariat:

c/o Povl Revsbech
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk
Medlemskab opnås ved indbetaling af årskontingent på Giro 8 03 91 00
300 Dkr for læger og pensionister
100 Dkr for studenter
200 Dkr for støttemedlemmer
DLMKs hjemmeside: www.dlmk.dk

Valberedningens förslag till SLMK:s STYRELSE 2010 – 2011

Ordförande: **Jan Larsson**, Linnégatan 2H, 753 32 Uppsala,
tel 018-14 62 12, mobiltel 0730-722 588
e-post: jan.larsson@slmk.org

Sekreterare: **Meit Krakau**, Danarövägen 19,
182 56 Danderyd, tel 08-753 13 50,
e-post: meit.krakau@slmk.org

Vice ordf: **Martin Tondel**, Lekparksvägen 2,
582 75 Linköping, tel 013-39 64 74,
e-post: martin.tondel@slmk.org

Ansvarig för **Gunnar Westberg**, Olivedalsgatan 23, 5 tr
kontakter 413 10 Göteborg, tel. 031-82 86 92 (b),
med IPPNW. mobiltel 0762-17 30 23
Tidigare e-post: gunnar.westberg@slmk.org
Co-president

Leonore Wide, Syrenparken 23,
133 35 Saltsjöbaden, tel 08-717 65 17,
e-post: leonore.wide@slmk.org

ÖVRIGA

ORDINARIE

Hans Levander,

Vårdkasvägen 11, 756 55 Uppsala,
tel 018-32 43 47, fax 018-32 00 84,
e-post: hans.levander@slmk.org

Frida Sundberg, Norra Ågatan 5B,
416 49 Göteborg, tel 031-700 88 08,
e-post: frida.sundberg@slmk.org

Vendela Englund-Burnett,
Mimergatan 13, 654 60 Karlstad,
tel + fax 054-21 29 42,
e-post: vendela@slmk.org

Åsa Lindström,

Pedagoggränd 11 G, 3, 907 30 Umeå,
tel 090-77 60 26, mobiltel 073-663 11 40
e-post: aasalin@yahoo.se

Johannes Norberg,

Ö Nygatan 104, 1 tr, 93135 Skellefteå,
tel 090-19 20 33, mobiltel 070-275 42 22,
e-post: johannes.norberg@slmk.org

Andreas Tolf (studentrepresentant),
Pedagoggränd 3 F, 90730 Umeå,
tel 070 - 636 3834
e-post: andreas.tolf@slmk.org

SUPPLEANTER

Gösta Alfvén,

Svartensgatan 20, 116 20 Stockholm,
tel 08-643 47 02 + fax efter telefonanmälan
e-post: gosta.alfven@slmk.org

Martina Grosch

Sölvesborgsgatan 3b, 2tr · 214 36 Malmö
mobiltel 0762-48 28 46,
e-post: martina.grosch@slmk.org

Anneli Schmauch,

Språkgränd 1, 907 33 Umeå,
tel 090-19 91 48, fax 090-785 17 17 (a),
e-post: anneli.schmauch@slmk.org

Christina Vigre Lundius,

Håkantorpsmölla,
284 91 Perstorp, tel 0435-347 31,
e-post: christina.vigre.lundius@slmk.org

Nelli Jonasson-Filippova

Lars Olofs Gata 12 läg 4 · 541 44 Skövde
mobiltel: 076-23 00 634
e-post: nelli@slmk.org

Monika Palmgren,

Slottsvägen 6, 169 69 Solna,
tel 0709-22 85 51,
e-post: monika.palmgren@slmk.org

John Henriksson

Hjorthagsgatan 10 e, 413 17 Göteborg
e-post: john.henriksson@slmk.org

Thomas Silfverberg,

Sjukhusbacken 24, 118 61 Stockholm,
tel 073-581 71 34, e-post: thomas.silfver-
berg@slmk.org

Johannes Eldblom

Landalagången 14, 6 tr
411 30 Göteborg
031-41 40 35 · 073-42 33 100
johannes@eldblom.dk

Wenjing Tao

Polkastigen 7, 152 70 Södertälje
E-post: wenjing.tao@slmk.org
Mobiltel: 073-7641952

STUDENTSUPPLEANT: VAKANT

REVISION

Auktoriserad revisor

Jan Anders Nilsson,

PricewaterhouseCoopers,
Box 1215, 251 12 Helsingborg,
tel 042-37 72 00,
e-post: jan-anders.nilsson@se.pwc.com

Auktoriserad revisor, suppleant

Jonas Grahn,

PricewaterhouseCoopers,
Torsgatan 21, 113 97 Stockholm,
tel 08-555 330 00,
e-post: jonas.grahn@se.pwc.com

Föreningsrevisor

Bengt Lindell (IT-ansvarig),

Bättre Tidens Gränd 18, 393 59 Kalmar,
tel + fax 0480-201 84,
mobiltel 070-647 23 47
e-post: bengt.lindell@slmk.org

Föreningsrevisor, suppleant

Kristina Olofsson,

Varvsgatan 3b, 824 50 Hudiksvall,
tel 0650-102 56,
e-post: kristina.olofsson@slmk.org

KASSÖR OCH KANSLICHEF:

Klas Lundius,

Håkantorpsmölla, 284 91 Perstorp,
tel 0435-351 58, mobiltel 070-520 83 58
e-post: klas.lundius@slmk.org

Valberedningen har utgjorts av:

Carin Odhner (sammanställande), Sturevägen 30, 182 74 Stocksund,
tel, 08-755 50 29, e-post: carin.odhner@telia.com

Camilla Mattsson

Engelbrectsgatan 28 B, 3 tr, 771 30 Ludvika, mobiltel 073-369 79 93
e-post: camilla.mattsson@slmk.org

Karin Svensson (studentrepresentant),

Hantverkareg 10 A, 341 36 Ljungby, mobiltel 0735-80 75 40,
e-post: iku_karin@yahoo.se

Avsändare:
SLMK, c/o Lundius
Håkantorpsmölla
284 91 PERSTORP
Sweden

**Begränsad
eftersändning**
Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med
nya adressen på baksidan

”Nuclear abolition for a future” var mottot för IPPNW:s 19:e världskongress som hölls sista veckan i augusti i Basel. Läs om kongressen på sid 11-17.

Foto: Misha Byrne

Foto: Christina Vigre Lundius

Foto: Christina Vigre Lundius

Foto: Christina Vigre Lundius

1 Som en upptakt till världskongressen cyklade 33 studenter 750 km genom 3 länder med sitt budskap om ett kärnvapenfritt Europa

2 Andreas Tolf tillsammans med tre iranska studenter

3 Josefin Lind presenterar SLMK:s webbaserade utbildningsmaterial Learn about Nuclear Weapons

4 IPPNW:s tre co-presidents: fr.vä Robert Mtonga, Vappu Taipale och Sergej Kolesnikov